

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky, Katedra žurnalistiky

Magdalena Havlíková

Vývoj pořadů zaměřených na pomoc divákovi ve vysílání České televize

Bakalářská práce

Praha 2008

Autor práce: **Magdalena Havlíková**

Vedoucí práce: **PhDr. Alice Tejkalová**

Oponent práce:

Datum obhajoby: **2008**

Hodnocení:

Bibliografický záznam

HAVLÍKOVÁ, Magdalena. *Vývoj pořadů zaměřených na pomoc divákovi ve vysílání České televize*. Praha: Karlova univerzita, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky, 2008. 87 s. Vedoucí diplomové práce Alice Tejkalová

Anotace

Práce „Vývoj pořadů zaměřených na pomoc divákům ve vysílání české televize se zabývá publicistickými pořady, které se soustředí na pomoc divákovi ve vysílání České televize. Pojednává také o pořadu Watchdog vysílaný na BBC One a dalšími pořady BBC. Představuje kvalitativní analýzu jednoho, příp. více dílů vybraného pořadu. Na závěr jsou pořady porovnány mezi sebou a také je přihlédnuto k číslům jejich sledovanosti.

Annotation

In my thesis I dealt with publicist programmes that are focused on helping people, in the broadcasting of Czech television. I was engaged with Watchdog programme and other programmes of BBC. I made qualitative analysis of one, eventually more episodes of the chosen programme. In the end I compared programmes between each other and I used their rating as well.

Klíčová slova

Pořad, reportáž, rubrika, divák, spotřebitel

Keywords

Programme, report, section, viewer, consumer

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval/a samostatně a použil/a jen uvedené prameny a literaturu.
2. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna veřejnosti i pro účely výzkumu a studia.

V Praze dne

Magdalena Havlíková

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala dramaturgům a redaktorům zmíněných pořadů, zejména Janu Chaloupeckému, Lence Polákové a Janě Lorencové, stejně jako ostatním za poskytnutí materiálů a informací, s jejichž pomocí jsem mohla vypracovat svoji práci. Zvláště bych chtěla poděkovat PhDr. Alici Tejkalové, za její cenné poznámky a komentáře.

Obsah

ÚVOD.....	11
1. TEORETICKÁ VÝCHODISKA.....	13
1.1. WATCHDOG.....	13
1.2. POŘADY TYPU WATCHDOG VE VYSÍLÁNÍ ČT.....	16
2. METODOLOGIE.....	17
3. CHARAKTERISTIKA VYBRANÝCH POŘADŮ.....	19
3.1. ČERNÁ, BÍLÁ.....	19
3.2. KLEKÁNICE.....	22
3.3. ČERNÉ OVCE.....	23
3.4. PŘÍPAD PRO REPORTÉRKU.....	25
3.5. TESTOVINY.....	28
4. ANALÝZA VYBRANÝCH POŘADŮ.....	31
4.1. ANALÝZA POŘADU ČERNÁ, BÍLÁ.....	31
4.2. ANALÝZA POŘADU KLEKÁNICE.....	33
4.3. ANALÝZA POŘADU ČERNÉ OVCE.....	38
4.4. ANALÝZA POŘADU PŘÍPAD PRO REPORTÉRKU.....	42
4.5. ANALÝZA POŘADU TESTOVINY.....	44
5. SLEDOVANOST POŘADŮ.....	47
6. ZÁVĚR.....	48
7. RESUMÉ.....	51
8. SUMMARY.....	51
9. SEZNAM PRAMENŮ A ZÁKLADNÍ LITERATURY.....	52
9.1. ZÁKLADNÍ LITERATURA.....	52
9.2. PRAMENY.....	53
9.3. DALŠÍ ZDROJE.....	54
10. PŘÍLOHY.....	55
10.1. REKONSTRUKCE POŘADU ČERNÁ, BÍLÁ.....	55
10.2. SCÉNÁŘ POŘADU ČERNÁ, BÍLÁ.....	60
10.3. SCÉNÁŘ POŘADU ČERNÉ OVCE.....	62
10.4. SCÉNÁŘ POŘADU TESTOVINY.....	63
10.5. SLEDOVANOST VYBRANÝCH POŘADŮ.....	67

Úvod

Po listopadové revoluci v roce 1989 a se vznikem České televize vznikla v České republice poprvé televize veřejné služby, která nebyla ve větší míře ovlivňována politiky ani jinými skupinami a snažila se o objektivitu a o naplňování očekávání, kterou v ní diváci vkládali.

V prvních letech České republiky, kdy docházelo k masivnímu rozvoji podnikatelské sféry, s sebou tento rozvoj přinášel také nové problémy, se kterými se zákazníci museli vyrovnávat. Zároveň se také vynořilo určité množství podnikatelů, kteří se v této poněkud hektické době snažili co nejvíce se obohatit na úkor ostatních. Jde o běžný jev, vyskytující se v kapitalismu, pro Čechy to ale byla nová zkušenost, se kterou se ne každý dokázal vypořádat. Tím v podstatě vznikla společenská poptávka po pořadu typu Watchdog, tedy publicistickém pořad který by se postavil na stranu diváka a bojoval za jeho práva. Pořad Watchdog má ve Velké Británii dlouhou tradici a na televizní obrazovce má své stálé místo na BBC One v primetime.

V České republice nemá ochrana spotřebitele velkou tradici. Existuje Sdružení na obranu spotřebitelů (S.O.S.), které zahájilo v roce 2005 masivní kampaň informující o svých službách, čeští spotřebitelé ovšem ve znalostech svých práv stále zaostávají za zeměmi západní Evropy, kde má ochrana spotřebitele dlouholetou tradici.

Jako další příklad kromě Spojeného království může posloužit Francie, kde sdružení 60 milionů spotřebitelů nejenom že vydává periodika (v Česku existuje pouze časopis Test pro spotřebitele), ale také připravuje televizní pořad Consommait. Vysílán je každý všední den na stanici France 2 v odpoledních hodinách (13:45 hodin) a v hlavním vysílacím čase na France 3 (20:20 hodin). Délka pořadu se pohybuje kolem patnácti až dvaceti minut a vždy se věnuje jednomu vybranému spotřebitelskému tématu.

Rozdíl mezi západními zeměmi a jejich spotřebitelskými pořady a Českou republikou spočívá v tom, že v zahraničí je vyrábí zpravidla sdružení spotřebitelů, které je do televize prodává (např. Stiftung Warentest ve Spolkové republice Německo), zatímco u nás je pořad čistě produkcí televizi

(s přispěním občanských sdružení, hlavní váha ovšem zůstává na redaktorech vyrábějících pořad). Domnívám se, že důvodem je, že zahraniční sdružení zaměřená na ochranu a vzdělávání spotřebitelů fungují podstatně delší dobu a operují s neporovnatelnými rozpočty ve srovnání s relativně mladými českými sdruženími.

Já sama se o publicistiku a spotřebitelskou tematiku zajímám, a vybírám si především publicistické pořady na obrazovce České televize, a proto jsem se jí rozhodla zabývat ve své práci. Vybrala jsem si 5 publicistických pořadů, konkrétně Černou, bílou z roku 2001, Klekánici z roku 2004, Černé ovce z roku 2005, Případ pro reportérku z roku 2006 a Testoviny z roku 2006. Ve své práci provedu jednoduchou kvalitativní analýzu jednoho dílu pořadu, u Testovin jednoho vysílacího týdne, u Klekánice dvou dílů. K tomu kroku jsem přistoupila po zjištění, že mezi díly z roku 2002 a 2004, které jsem měla k dispozici, jsou velké kvalitativní rozdíly. Protože se ve své práci chci zaměřit i na změnu pořadů, rozhodla jsem se zpracovat díly dva, na základě jejichž porovnání bude patrná změna, kterou pořad Klekánice prošel. Na závěr své práce porovnáám jednotlivé pořady mezi sebou a s pořadem Watchdog.

1. TEORETICKÁ VÝCHODISKA

1.1. *Watchdog*

Watchdog je pořad vysílaný britskou BBC One od roku 1980 s jednou přestávkou až do současnosti. Pořad se zaměřuje na nepoctivé obchodníky, maloobchodníky i řemeslníky a snaží se diváky informovat o jejich právech.

Pořad začíná moderní grafickou znělkou, která diváka přenesse do poměrně rozsáhlého studia, ze kterého moderátor s moderátorkou živě pořadem provázejí. Studio je rozčleněno do několika částí se stoly s počítači a obrazovkami, telefony s telefonistkami a složkami, které dodávají pocit, že se divák nachází přímo v kanceláři a vidí redakci pracovat. Moderátoři se také celou dobu pohybují s blokem a tužkou, což umocňuje pocit, že se na obrazovce děje něco zajímavého. Stěny studia jsou nasvíceny tmavě modrým světlem a všude je rozmístěno mnoho skla, na které se reflektuje symbol pořadu – graficky ztvárněné W.

Pořad moderuje Nicky Campbell spolu s Julií Bradburyovou, kteří také natáčejí reportáže. Dalšími redaktory jsou Paul Heiney a Saima Moshinová. Moderátoři i redaktoři stojí vždy na straně poškozeného, často neváhají a sáhnou i po nadsázce, patosu, lehké dramatizaci. Snaží se na diváka působit přátelsky a empaticky, což může v některých chvílích působit až přehnaně (např. reportáž o klaunovi s šestiletými holčičkami vyprávějícími o své „naprosto zničené“ oslavě narozenin, působila chvílemi spíše směšně či trapně¹). Moderátoři se také snaží chovat velmi aktivně, působit dynamicky a tím dodávat pořadu určitý náboj. To znamená, že kromě rozhovoru s protistranou moderátoři nikdy nesedí na židlích, ale procházejí se po studiu, opírají se o stoly a někdy si i pokládají nohu na židli a opírají se o koleno. To působí v některých chvílích až příliš přehnaně, může se to zdát jako moderátorova přetvářka, což na diváky rozhodně nepůsobí dobře.

Moderátoři na začátku pořadu přivítají diváky a doplní informace o kauzách, o kterých vysílaly v poslední době a na které zaznamenali divácký

¹ Vysíláno 4. ledna 2006

ohlas nebo pomohli zvrátit situaci. Následně moderátoři diváka informují, o čem bude aktuální vysílání, v podstatě udělají verbální upoutávku na reportáže. Ta může být doplněna krátkým stříhem, ve kterém respondent z reportáže krátce shrne své pocity z kauzy. Většinou se jedná o věty vyjadřující bezradnost a bezmocnost a který mají diváka emocionálně k pořadu připoutat pomocí pocitu lítosti a soucítění.

Reportáže jsou 5 až 8 minut dlouhé a redaktor v nich seznamuje diváka s problémem ze strany poškozeného, zpravidla se jedná o více respondentů s totožným problémem. Redaktor při natáčení také inscenuje krátké scénky, které mají evokovat nastalé situace (např. v reportáži o firmě pořádající dětské oslavy je redaktor v místnosti se spoustou dětí, balónků a s klaunem). Těmito záběry jsou prostřihávány výpovědi respondentů a spolu s výpovědí redaktora na kameru fungují také jako komentáře, ve kterých redaktor posouvá příběh dál a shrnuje to, co bylo řečeno. Tento postup není v české žurnalistice obvyklý, domnívám se, že českým divákem by byl vnímán jako příliš manipulující. V podstatě se ale jedná o prvek infotainmentu, kdy redaktor shrnuje důležité informace a vlastně poučuje diváka, ale zároveň při tom „hraje divadlo“. Natáčeny jsou také nejrůznější rekonstrukce nastalých situací, kdy respondenti doslova předvádějí, co se jim stalo. Při natáčení bývá tajně použito nahrávání telefonních přístrojů, většinou se jedná o zákaznické linky a divák je upozorněn na to, že nahrávání bylo tajné. S metodou skryté kamery pořad Watchdog zpravidla nepracuje, zřejmě z důvodu ustanovení Editorial Guidelines BBC²² k tomuto tématu, kde je skryté natáčení přísně vymezeno.

V reportáži jsou sice zmíněna stanoviska protistrany, ale pouze zprostředkovaně skrz respondenta nebo redaktora v komentářích. Po skončení reportáže má protistrana šanci obhájit se ve studiu, kam je pozvána. V jedné části studia se posadí s jedním z moderátorů a zodpoví jeho otázky. Moderátor je při rozhovoru poměrně asertivní až agresivní, otázky bývají lehce emocionálně zabarvené a bulvární (Můžete zavřít dveře svého domu? Paní XY

²² *BBC Editorial Guidelines* [online]. 2005 [cit. 2008-04-19]. Dostupný z WWW: <<http://www.bbc.co.uk/guidelines/editorialguidelines/edguide/>>.

nemůže...³). Moderátor nakonec přiměje protistranu k nějakému závěrečnému slibu nápravy nebo omluvě a velice slušným a milým způsobem se s ním rozloučí.

V některých případech na konci reportáže moderátor či moderátorka pouze shrnou to, jak se případ vyřešil a jak protistrana zareagovala a poradí divákům, jak se zachovat pokud se potýkají se stejným problémem. Informace jsou doplněny důležitými telefonními čísly, kam se mají postižení obrátit, a následně kontaktem do redakce Watchdog spolu s výzvou divákům, aby se na redaktory obraceli se svými potíži.

BBC se zaměřuje na spotřebitele a divácké problémy i ve svých jiných pořadech. Od roku 2001 je to Rogue Traders (Mizerní obchodníci), ve kterých zkušený investigativní novináři a vyšetřovatelé Matt Allwright a Dan Penteadó za použití skryté kamery a mikrofonů a herců usvědčují nepoctivé obchodníky, zároveň bývá přizván odborník, který dosvědčí, jak by měla vypadat férová nabídka. Redaktoři se při natáčení často pohybují na motorce Honda Super Blackbird a nosí černé kožené oblečení, což může zvyšovat jejich atraktivitu u mladších diváků. Při natáčení se také často přestřojují do kostýmů, aby je podvodní obchodníci nepoznali.

Na spíše sociální a zaměstnaneckou tematiku je zaměřen pořad Whistleblowers. Tento termín označuje osobu uvnitř organizace, která podnikne kroky k odhalení činu, většinou ilegálního, kterou si přeje osoba tento čin páchající utajit⁴. Tento pořad tedy odhaluje antisociální a kriminální jednání společností a organizací ve Velké Británii. Na jeho stránkách dokonce divák nalezne zmínku, že se jedná o vlajkovou loď BBC na poli vyšetřování v utajení či přestrojení⁵.

³ Vysíláno 21. dubna 2008

⁴ *Urban Dictionary* [online]. 2006 [cit. 2008-04-21]. Dostupný z WWW: <<http://www.urbandictionary.com/define.php?term=whistleblower>>.

⁵ Více informací na: *Whistleblower website* [online]. 2004 , 2008. Dostupný z WWW: <http://www.bbc.co.uk/consumer/tv_and_radio/whistleblower/index.shtml>.

1.2. Pořady typu Watchdog ve vysílání ČT

Černé ovce vznikly v roce 1993 v Tvůrčí skupině Čestmíra Kopeckého a jako první pořad ve vysílání České televize se jasně postavily na stranu diváka a spotřebitele a pomocí investigativních technik a vlastní intervence do problému ho pomáhaly vyřešit.

Ostravské televizní studio přišlo s vlastním pořadem Klekánice, který se od roku 1995 do roku 2004 snažil upozorňovat na závažná témata občanského a politického života.

V roce 2001 se pak objevila první snaha o pořad servisního typu pro spotřebitele, jednalo se o magazín Černá, bílá vysílaný na ČT2. Jeho součástí se staly také reportáže Černých ovcí, které byly vysílány každou středu.

Černé ovce se opět osamostatnily v roce 2003 a vrátily se k osvědčenému schématu pořadu tohoto typu. V této podobě v podstatě funguje do současnosti.

O problémy diváků spíše intimnějšího charakteru se zajímal pořad Za zdí, ve kterém Jana Lorencová stála za osobami týranými, bezmocnými nebo šikanovanými. Celý pořad byl velmi seriózně laděn, z důvodu jeho závažné tematiky. Pořad vyráběla Redakce aktuální publicistiky od roku 2004 do roku 2005.

Lorencová z pořadu Za zdí přešla do Případu pro reportérku, který zahájil vysílání v roce 2006 a na obrazovce ČT1 vydržel pouze jeden rok.

V roce 2006 přibyl do vysílání magazín Testoviny, který každý den na ČT24 seznamoval diváky se spotřebitelskými problémy. Pořad byl po svém úspěchu přeřazen do vysílání ČT 1 v roce 2007, kde se střídal s Černými ovce.

V roce 2008 byly oba pořady sjednoceny pod jménem Černé ovce s vysílacím časem každý všední den od 17.40 na ČT1. Jednotlivé rubriky a tematické rozdělení Testovin a Černých ovcí však zůstalo zachováno.

2. METODOLOGIE

Ve své práci budu provádět kvalitativní analýzu pořadů z vysílání České televize. Termín kvalitativní analýza je poměrně široký, jeho negativní definici poskytli Strauss a Corbinová, podle kterých se jedná o „jakýkoliv výzkum, jehož výsledků se nedosahuje pomocí statistických procedur nebo jiných způsobů kvantifikace“⁶.

Za hlavní složky kvalitativního výzkumu označuje Corbinová a Strauss „údaje, analytické nebo interpretační postupy a písemné a ústní výzkumné zprávy“⁷.

Jako údaje mi v mé práci poslouží rozhovory s dramaturgy a redaktory pořadů, kteří mi mohou poskytnout cenné informace. Rozhovory budu vést narativní formou, kdy nechám subjekty volně hovořit o tématu a pouze je drobně nasměruji. Podle Hendla tento způsob „vychází z předpokladu, že existují subjektivní významové struktury o určitých událostech, které se vyjeví při volném vyprávění, a naopak neprojeví při cíleném dotazování“⁸. V tomto případě by se také mohla projevit skepse novinářů k tomu, aby byli sami dotazováni. S touto skutečností jsem se setkala při přípravách práce, kdy měli někteří z redaktorů tendenci svoji práci bagatelizovat a na přímé otázky odpovídali úsečně až jednoslovně.

Druhou složkou mé práce bude sledování záznamů pořadů. Ty nejprve stručně popíši a charakterizuji. Následně se zaměřím na jeden konkrétní díl a rozeberu ho.

Použiji metodu otevřeného kódování, které je podle Lindlofa⁹ „kreativní metodou, při které se pozorovatel definitivně rozhodne o

⁶ STRAUSS, Anselm, CORBINOVÁ, Juliet. *Základy kvalitativního výzkumu*. Přeložil Stanislav Ježek. 1. vyd. Boskovice : ALBERT, 1999. 228 s. str. 10

⁷ STRAUSS, Anselm, CORBINOVÁ, Juliet. *Základy kvalitativního výzkumu*. Přeložil Stanislav Ježek. 1. vyd. Boskovice : ALBERT, 1999. 228 s. str. 12

⁸ HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum*. 1. vyd. Praha : Portál, 2005. 408 s. str. 176

⁹ LINDLOF, Thomas R., TAYLOR, Bryan C. *Qualitative communication research methods*. 2nd edition. Thousand Oaks : Sage Publications, 2002. p.357. str. 216

kategoriích svého výzkumu během prvního kontaktu s daty“. V mém případě tedy půjde o první dojmy, které na mě pořady zanechají, co mne zaujme. Ty pak postupně roztřídím do skupin, do kategorií, které budu zkoumat.

Podle mého očekávání se zaměřím se především na tematiku, strukturu a rytmus jednotlivých příspěvků, použití jazyka a celkové působení moderátora a redaktorů a prostor daný oběma stranám konfliktu. To jsou většinou kategorie, které mne zajímají při sledování publicistického pořadu.

K dispozici bych měla mít také některé dokumenty, které mi poskytnou tvůrci pořadů (dramaturgické záměry, scénáře, kompletace aj.) a data ohledně sledovanosti těchto pořadů.

Ve své práci chci také zohlednit ohlasy diváků na pořad, jejich vliv na běžný život a jeho sledovanost stejně jako vývoj jeho tematiky.

V závěrečné fázi práce chci provést komparaci jednotlivých pořadů tohoto typu, s přihlédnutím k tomu, jak dobře plní veřejnou službu¹⁰.

¹⁰ LINDLOF, Thomas R., TAYLOR, Bryan C. *Qualitative communication research methods*. 2nd edition. Thousand Oaks : Sage Publications, 2002. p.357. str. 216

3. CHARAKTERISTIKA VYBRANÝCH POŘADŮ

3.1. Černá, bílá

Černá, bílá se vysílala každý všední den v 18.35 na ČT 2. Společnou grafikou na ni pak navazoval pořad Přesčas, se kterým Černá, bílá vytvářela podvečerní pásmo s ambicí oslovit širokou diváckou veřejnost. Černá, bílá byl reportážní magazín složený ze sedmi rubrik a živých studiových vstupů jednoho z moderátorů. Střídala se Iveta Fialová se Zbynkem Merunkou.

V podkapitole postupně představím jednotlivé rubriky pořadu Černá, bílá.

Po úvodní znělce otevíral pořad Dobrá zpráva, ve které se redaktor věnoval drobným radostem běžného života. Jednalo se třeba o malého fotbalistu na jeho prvním zápase nebo maturitní ples, kdy bylo divákovi odlehčeným a milým způsobem téma představeno. Rubrika Dobrá rada byla dotována jednou minutou stopáže pořadu.

Denní referendum byla otázka na aktuální téma, na kterou diváci pomocí krátkých textových zpráv nebo po telefonu hlasovali ANO či NE. K tématu byl natočen přibližně šedesátivteřinový klip, který problematiku stručně představil (redaktor nezabíhal příliš do podrobností, redakce předpokládala divákovu částečnou znalost aktuálního dění). Otázky se týkaly všech oblastí života, pro příklad mohu uvést tyto z vysílání od 7 do 11. ledna 2001:

Patří sprejeři za mříže? Věříte, že je Kajínek nevinný? Máte rád svoji tchýni? Mají být otci u porodu svých dětí? Má být povoleno řízení motorových vozidel s nízkou hladinou alkoholu?

Výsledek hlasování byl oznamován následující den (v pondělí v případě pátečního referenda). Hlasování se účastnilo řádově několik stovek diváků, např. ve vysílání ze 7. ledna 2001 to bylo celkem 336 diváků (82 ANO a 254 NE). Tato rubrika si podle mého názoru kladla za cíl vtáhnout diváka do vysílání, dát divákovi pocit, že se na pořadu podílí. Dají se z ní také vyčíst tehdejší aktuální témata občanského života.

Černé ovce byly zřejmě nejvýraznější rubrikou pořadu Černá, bílá. V minulosti se jednalo o samostatný pořad, zachoval se jeho název i zaměření na komunální a spotřebitelské problémy. Tento formát bývá příznivě přijímán od diváků, redaktoři zpracovávali jejich náměty a zaměřovali se na problémy, se kterými by se mohl setkat v podstatě kterýkoliv divák¹¹. Rubrika Černé ovce byla dlouhá pět minut, ve většině případů byla vyhotovena redaktorkou Marií Křepelkovou. Jedná se o jednu z kmenových redaktorek pořadu, která s ním spolupracuje až do současné doby a podílela se i na přípravě pořadu Testoviny.

Co mě štve je název jedné z odlehčujících rubrik pořadu. Známa osobnost se v rubrice vyjádřila k nějaké své běžné starosti.

Rubrika Poradna byla zpracována Lornou Vančurovou. Redaktorka, přečetla dopis diváka s dotazem a následně ho nechala zodpovědět odborníkem. Vančurová pak na konci jeho slova shrnula civilním jazykem a v několika srozumitelných bodech, to vše bylo doplněno odpovídající grafickým znázorněním bodů, které Vančurová vyzdvihuje. Rubrika byla přibližně dvě minuty dlouhá.

Rubrika Bez komentáře nabízela zajímavé autentické záběry, jednalo se např. o záznamy záchranných akcí hasičů či lékařů, záběry z policejních razíí, nebo třeba nahrávku muže, který poprvé skáče padákem. Rubrika byla minutu dlouhá a doplněná hudbou k podkreslení atmosféry výjimečné situace.

Kdo je kdo představovala zajímavé osobnosti, které nejsou mediálně známé. Jednalo se o ceněné odborníky z určitého oboru, osoby se zajímavými zálibami nebo životními postoji. Rubrika byla dotována dvěma a půl minutami a vznikla v ní velmi cenná „encyklopedie“ asi 700 osobností České republiky tehdejší doby. Portrét seznámil diváky např. s velitelem hasičů, který byl mnohokrát oceněn za statečnost, mužem bez nohy, který získal medaili na paralympiádě v Sydney, osvětlovače divadla Semafor atd.

¹¹ Zdroj: rozhovor s Janem Chaloupeckým ze dne 3. 4. 2008

Závěrečnou rubrikou bylo Mávání, kde v deseti vteřinách dostali prostor lidé na ulici, kteří mohli zamávat a pozdravit své blízké nebo známé.

Od září 2001 prodělal pořad Černá, bílá drobné změny. Vznikla nová rubrika Jak se stát...připravovaná Vladem Štancelem. Redaktor připravoval na každý týden tematickou sekci a v každém dni představoval její část. Celý týden se např. věnoval tomu, jak se stát chovatelem plazů. V pondělí pak představil, co obnáší chování ještěřů, v úterý hadů, ve středu želv atp.

Přibyla také rubrika Na výlet, ve které se redaktor vydal na cestu po Čechách a Moravě a představil divákům zajímavosti v okolí určitého turistického místa. Tato divácky oblíbená rubrika byla později rozpracována do pořadu samostatného Toulavá kamera, vysílaným taktéž na ČT.

Novinkou byla dále krátká rubrika Říká se, že... ve které za pomoci grafiky a ve studiu moderátorem představil nějaké rčení nebo babskou radu. Poté vysvětlil, jestli se tvrzení zakládá na pravdě a odpověď odůvodnil. Například: Říká se, že jedlová šiška předpovídá počasí. Ano je to pravda, protože šiška zareaguje podle vlhkosti vzduchu, a tak lze určit okamžité počasí.

3.2. Klekánice

Pořad *Klekánice* byl vyráběn ostravským studiem ČT od roku 1995 do roku 2004. Pořad se vysílal na ČT1 v úterý čtvrt hodiny před desátou večerní.

Ze začátku uváděli *Klekánici* Andrea Vojkovská a Aleš Šklubal, po nich následovali David Viktora a Lenka Vlčková. Téměř šest let moderoval tento pořad Petr Bohuš. Od ledna 2003 byla *Klekánice* spojována s Janou Lorencovou.

Pořad byl v původní stopáži dlouhý 60 minut, po přechodu na ČT1 se zkrátil na 25 minut. Jeho zaměření bylo širokospektrální, především pak na diváky od třiceti do šedesáti let věku¹².

Ve dvaceti pěti minutové stopáži byl pořad zpravidla rozdělen do tří reportáží se studiovým vystoupením moderátora nebo moderátorky, kteří jednotlivé kauzy spojovali. V případě velkých kauz přistoupila dramaturgyně k tomu, že celou stopáž věnovala jedné dlouhé dvaadvacetiminutové kauze, kterou na začátku uvedl a na konci odhlásil moderátor nebo moderátorka pořadu.

Od března 2004 byl pořad *Klekánice* spolu s pořadem *Fakta*, který se zabýval i zahraniční tematikou, zrušen a nahrazen pořadem *Reportéři ČT*. Rozpad pořadu se neobešel bez problémů, kdy si redaktoři stěžovali na rozpad týmu *Klekánice*¹³. Podle slov tehdejší dramaturgyně *Klekánice* Lenky Polákové byla trochu „nechtěným dítětem a rozhodně neměla na různých ustlání a tak mohlo být snazší se zavedeného pořadu zbavit. Podle Jany Lorencové byl pořad „již delší dobu trnem v oku politiků“ a jeho definitivní konec nastal s kauzou Sazka, kdy se za pořad nepostavil generální ředitel ČT Jiří Janeček. Někteří tvůrci pořadu *Klekánice* v současnosti spolupracují s *Reportéry ČT* (např. Dalibor Bártek, Jana Lorencová).

¹² Zdroj: rozhovor s Lenkou Polákovou ze dne 30. 4. 2008

¹³ POTŮČEK, Jan. *Fakta + Klekánice = Reportéři ČT*. *Reflex* [online]. 2004, č. 8 [cit. 2008-03-16]. Dostupný z WWW: <<http://www.reflex.cz/Clanek15489.html>>.

3.3. Černé ovce

Pořad Černé ovce se poprvé objevil ve vysílání České televize v roce 1993, prvním režisérem byl doyen českých televizních publicistů Ladislav Daneš. O rok později do pořadu poprvé nastoupil Jan Chaloupecký a Vlado Štancel, kteří stojí při jeho výrobě dodnes.

V roce 2001 byl zařazen do večerního magazínu Černá, bílá a osamostatnil se opět v roce 2005.

Ve své práci se zabývám pořadem v podobě, v jaké byl vysílán v roce 2005, kdy byl vysílán každé úterý od 18.30 na ČT1 a byl mu věnován prostor 22 minut.

V pořadu byly zpravidla uváděny 4 reportáže, které byly doplněny spojovacími záběry moderátorky Ivety Fialové. První dvě reportáže byly v rozsahu 5,5 až 6 minut. V reportážích je podle mého názoru důležitý prvek zapojení redaktora do řešení problém, kdy je využito obav některých podvodníků a dalších osob z negativního vlivu medializace případu. Typickým prvkem reportáže je také konstatování, že bez pomoci Černých ovcí by se respondent nedobral spravedlnosti. Pořad se také snaží diváků poradit, jak se podobným komplikacím vyhnout, k čemuž slouží závěrečné zevšeobecnění a shrnutí případu redaktorem. Stejnou funkci má také častá výpověď advokáta, který uvádí, kde se respondent dopustil chyby, nebo jak lépe se mohl zachovat.

Třetí reportáž byla většinou Návratem k již odvysílané kauze. Redaktor se po několika měsících s kamerou vrátí za respondentem a zjišťuje, co se po natáčení změnilo. Většinou se jedná o sdělení výsledků soudního řízení či odhalení, a i přes sliby nápravy k ní nedošlo. V prvních dvou minutách reportáže je jsou sestříhány hlavní momenty z předchozího vysílání doplněné označením vysíláno dd.mm.rrrr v pravém horním rohu.

Čtvrtá reportáž je buď věnována reportážím jako jsou první a druhá, nebo je nahrazena testem. Test je připravován ve spolupráci s MF Dnes nebo časopisem D-Test občanského sdružení spotřebitelů TEST zastupovaným Idou Rozovou. Do testu nejsou přebírány kompletní výsledky testů, ale pouze

několik vzorků, reportáž je vždy doplněna komentářem, že kompletní výsledky najde divák v pátečním vydání MF Dnes nebo právě vycházejícím D-Testu.

Spojovací záběry se zpravidla snaží být tematicky vhodné k následující reportáži, jsou natáčeny v interiéru (budova České televize, kancelář redakce) i exteriérech. Moderátorka Iveta Fialová se v nich často pohybuje, většinou jsou sestaveny ze dvou záběrů, z nichž v prvním polocelku je vidět okolí a pohyb moderátorky, ve druhém se otáčí v detailu či polodetailu přímo do kamery.

Jeden ze spojovacích záběrů věnuje Fialová své rubrice Šmejd, do které jí diváci posílají vadné kuriózní výrobky nebo podivné návody. Fialová seznámí diváka s vadou, většinou se jedná o něco zábavného, poté jmenuje osobu, co výrobek poslala a nezapomene zmínit odměnu – tričko s logem Černých ovcí.

Náměty reportáží Černých ovcí jsou především komplikace s úředníky, řemeslníky, obchodníky, sousedské vztahy. Několikrát ale i tento pořad narazil na závažné případy podvodů, např. v reportáži Babice Aleny Maršálkové¹⁴, ve které odhalila podvod s nedostavěnými domy za 80 milionů korun.

¹⁴ Vysíláno 3. 10. 2006

3.4. Případ pro reportérku

Pořad Případ pro reportérku začala připravovat Jana Lorencová již v roce 2004. Inspirovala se polskou televizí, ve které je dáván investigativní žurnalistice velký prostor, zejména pořadem „Sprava dla reportera“ uváděný Alžbětou Javorovicz. Lorencová v té době pracovala na svém pořadu Za zdí, ale tušila, že by se i tento pořad o domácím násilí mohl dostat do nemilosti. Rozhodla se tedy připravit si „do zálohy“ pilotní díl pořadu Případ pro reportérku.

Po zrušení pořadu Klekánice vznikl ale nakonec pořad Za zdí. Ten se zabýval především všemi formami domácího násilí, ale nakonec byl vedením ČT také zrušen. A v tu chvíli „oprášilo“ vedení ostravského studia ČT tento její nápad. Na pořadu došlo k velkému množství změn oproti původnímu návrhu. V tom si Lorencová představovala investigativní pořad, ve kterém by se odvíjela reportáž a následovala by beseda se všemi zúčastněnými stranami. Jeho náplní měly být reportáže např. o restitucích, korupci, hospodářské trestné činnosti apod¹⁵. Pořad nakonec dostal podobu, kterou ve své práci popisují.

Vznikl v ostravském studiu České televize a vysílal se v roce 2006. Problémem pořadu bylo jeho nepřesné vymezení, pohyboval se v tématech, která zpracovával pořad Černé ovce, nevymezil se ani regionálně, naopak zařazoval spoustu příspěvků z Čech a Prahy. Pořady si tak začaly částečně konkurovat (podle slov Jana Chaloupeckého je diváci sami začali vnímat jako konkurenční, což vyvrcholilo schůzkou dramaturgů, na které se pokusili vzájemně si vymezit pole působnosti)¹⁶.

Program se skládá ze dvou až tří reportáží, komentáře Ivana Hoffmana a studiových vystoupení moderátorky Jany Lorencové, později Lindy Bendové.

¹⁵ Zdroj: rozhovor s Janou Lorencovou ze dne 5.5.2008

¹⁶ Zdroj: rozhovor s Janem Chaloupeckým ze dne 3. 4. 2008

Případ pro reportérku neměl pevně stanovený scénář, jednotlivé příspěvky byly dlouhé podle závažnosti témat, někdy se k problému vyjádřila pouze moderátorka ve studiu.

Jana Lorencová se v květnu 2006 dostala do konfliktu s dramaturgií pořadu, která byla podle jejích slov skandálně špatná. Rozkol nastal kvůli případu trenéra Šimůnka, který byl dvakrát pravomocně odsouzen za zneužívání svých dvou svěřenek, ale který trval na své nevině. Lorencová měla s touto reportáží velký morální problém a odmítala ji v pořadu uvést, protože působila subjektivně. Reportáž byla třikrát přestřihávána, dodávaly se do ní výpovědi státního zástupce nebo soudkyně, Lorencová ale stejně odmítla kauzu odhlásit, protože v ní vůbec nedostala slovo protistrana. Nakonec byla reportáž *Trenér odvysílána* 25. 5. 2006 a pořad tehdy poprvé uváděla Linda Bendová. V následujících dílech se Lorencová vrátila na obrazovku, neztotožnila se ale nikdy s pojetím pořadu a proto ho opustila¹⁷.

9. listopadu 2006 ji na obrazovce vystřídala v roli moderátorky Linda Bendová, která spolupráci s pořadem ukončila po zjištění jeho zániku koncem kalendářního roku. Pořad se tak dostal do paradoxní situace, kdy se jmenoval *Případ pro reportérku*, ovšem zkušená investigativní novinářka, která mu dala název, odešla. Linda Bendová spojovací záběry trochu oživila, před kamerou působí poněkud přirozenějším dojmem. Zároveň ale evidentně není zvyklá na tematiku tohoto pořadu a chvílemi je příliš optimistická a naivní, což se do pořadu tohoto typu rozhodně nehodí.

Linda Bendová se ve svém projevu nesnaží tak jako Lorencová, působit jako diváků přítel a opora. To dokazuje například fakt, že se na rozdíl od Jany Lorencové nevěnuje dopisům diváků. To je přitom jeden ze stavebních kamenů pořadů tohoto typu.

Za pozitivní prvek považuji přítomnost advokáta ve studiu, který s moderátorkou po odvysílání reportáže diskutuje o možnostech řešení nebo naopak možnostech, jak dané situaci předcházet. Přestože byl tento nápad jedním ze stavebních kamenů pořadu, tak se praktikoval ve vysílání pouze

¹⁷ Zdroj: rozhovor s Janou Lorencovou ze dne 5. 5. 2008

ojediněle. Domnívám se, že se jednalo o vítané oživení pořadu a tím se také mohl odlišit od již zmíněných Černých ovcí.

3.5. Testoviny

Magazín Testoviny zahájil své vysílání na ČT24 každý všední den v 17.20 hodin. Po roce vysílání, kdy pořad zaznamenal dobrý divácký ohlas, byl přesunut na ČT1. Magazín byl na ČT1 vysílán každé pondělí, středu a pátek, v úterý a čtvrtek vysílaly Černé ovce. Po příchodu nové programové ředitelky Kateřiny Fričové byl pořad Testoviny přejmenován na Černé ovce, vznikl tak každodenní magazín, rubriky pořadu se však zachovaly. Zůstalo také moderování Vlada Štancela pro Testoviny a Ivety Fialové pro Černé ovce. Jednalo se tedy spíše o kosmetickou změnu, která má divákovi usnadnit orientaci v programu.

Ve své práci se zabývám pořadem v podobě, v jaké se objevil na ČT24, a to v týdnu od 6. do 10. listopadu 2006.

Jeden díl je dotován osmi minutami na televizní obrazovce a skládá se z několika různě střídaných rubrik, jedna zhruba šestiminutová a druhá minutová, spojených záběry a komentáři moderátora. Sobotní sestřih čítá 27 minut a skládá se ze čtyř šestiminutových reportáží a divácké soutěže (reprízovaná z pátku).

Stěžejní rubrikou Testovin je, jak lze odvodit z názvu, test. Tento test nejrůznějších výrobků je připravován ve spolupráci s Mladou frontou Dnes nebo časopisem Test pro spotřebitele. Mladá fronta Dnes nákladné testy financuje a přenechává redakci Testovin (potažmo Černých ovcí) možnost natočit si záběry průběhu testování a volně pak obrazový materiál užívat.

Test je středobodem celého pořadu a je velice divácky atraktivní, což dokazují četné divácké ohlasy na tuto rubriku¹⁸.

Rubrika Jak nakupovat se snaží být pro diváka jakýmsi průvodcem trhu, pomoci mu orientovat se v záplavě zboží. Redaktorka Maria Křepelková se zaměří na jeden druh spotřebního zboží – pečivo, hodinky nebo lyže a za pomoci odborníka se snaží přijít na to, co je pro zákazníka při jeho koupi opravdu klíčové a na co se má zaměřit. Se znalcem se odebere do prodejny specializované na dané zboží a nechává si zcela „polopaticky“ vysvětlit, na

¹⁸ Zdroj: rozhovor s Vladem Štancelem ze dne 20. 3. 2008

jaké kategorie a podle čeho se pečivo dělí a pro koho je vhodnější který typ lyží.

V rubrice Vyzkoušeli jsme se jeden z reportérů zaměří na situaci z běžného života a snaží se zjistit, zda věci fungují tak, jak by měly. Svého cíle dosáhne většinou za použití skryté kamery, která mu umožní zachytit reálné reakce např. úředníků nebo prodavačů, bez zkreslení které nutně přináší přítomnost kamery, v jejíž přítomnosti se lidé přestávají chovat přirozeně a ať již podvědomě nebo naprosto záměrně se snaží zlepšit svůj mediální obraz.

Poradna je rubrika vycházející z formátu reportáží v Černých ovcích, tedy „mateřského“ pořadu. Reportér seznamuje diváka s problémem respondenta, který si s ním sám neví rady. Za pomoci právníka se pak obtíž (více či méně) vyřeší. Pokud tedy budu Poradnu srovnávat s reportážemi v Černých ovcích – obě mají stejnou stopáž, „hlavním hrdinou“ je sám respondent, redaktor vstupuje do dění pouze jako vysvětlující faktor a nakonec také jako nástroj řešení, téměř povinně je řečeno, že bez pomoci redaktora nebo pořadu samotného by se respondent řešení nedobral. Rozdíl spatřuji ve větším prostoru věnovaném advokátovi či advokátce, kteří komentují případ již od počátku respondentova líčení a okamžitě ukazují na chyby, kterých se dopustil, a navrhuji efektivnější řešení.

Šest minut je jedenkrát do týdne věnováno seriálu, který se zaměřuje na konkrétní druh produktu – víno, kávu, čaj, mléko, pivo. Tato rubrika se tak trochu vymyká celému pořadu, důvodem může být jiný způsob výroby. Zatímco u ostatních rubrik Testovin si natáčení připravuje sám redaktor (za dohledu a konzultace dramaturga) a u natáčení a střihání je přítomný režisér František Kölbl (v prvních dílech Sanjin Mirič), tento seriál je zcela pod vedením Jana Kisse a Hany Večerkové. Redaktor Kiss spolu s Večerkovou jednotlivé díly zcela samostatně připravují, během natáčení zastává Kiss funkci režiséra a Večerková je průvodkyní seriálem (v Čajovně a Mlékárně byla vystřídána Ivanou Navrátilovou a Zuzanou Vlčkovou). Výjimkou je také použití hudby k dokreslení atmosféry, což se u ostatních reportáží využívá jen zcela výjimečně.

Vinotéku vystřídala Čajovna, která se mohla pyšnit trochu exotičtějšími záběry z čajových plantáží v Asii. V tomto bodě Vinotéka podle mého názoru nevyužila možností ozvláštnit rubriku např. záběry z Francie, Chile nebo Austrálie, které by jistě byly divácky přitažlivé (a vzhledem k oblibě těchto vín v tuzemsku by do pořadu zapadaly). Po Čajovně následovala mlékárna, pak Abeceda piva (na jejím základě byl vydána ČT i stejnojmenná kniha).

Každá šestiminutová reportáž je v jednotlivých dílech Testovin doplněna krátkou, přibližně minutovou reportáží. Podle původního dramaturgického záměru měla být minutovka informovat o konkrétním fenoménu na trhu.

V úvodu člen nebo členka S.O.S. seznámí diváka s dotazem zákazníka a následně se snaží najít co nejjednodušší řešení jeho problému, nebo mu poradí, na koho se má obrátit. Minutová reportáž je částečně pokryta relevantními ilustračními záběry, v prvních měsících pořadu byla i podbarvena hudbou.

Pravidelnou páteční minutovou stopáž pak zaplnila divácká soutěž o DVD nosiče s původním seriálem České televize.

4. ANALÝZA VYBRANÝCH POŘADŮ

4.1. Analýza pořadu *Černá, bílá*

Ke své analýze jsem si vybrala pořad vysílaný v premiéře 11. listopadu 2001.

Pořadem provází Iveta Fialová, která na začátku pozdraví diváky a krátce uvede první rubriku Dobrá zpráva. Projev Ivety Fialové se mi zdá poměrně civilní a příjemný. Dojde k jednomu přechnutí, pravděpodobně způsobenému tím, že se pořad vysílal v přímém přenosu a moderátorka byla podle svých slov tehdy značně nervózní¹⁹. Moderátorka se při svém projevu snaží často slova ozvláštňovat a vyhnout se monotónnosti, což ale vede k pocitu jakoby „zpívala“, tedy že každá první slabika je nasazena nepřirozeně vysoko.

Redaktoři se ve svých příspěvcích nevyhýbají ani hovorovějším a citově zabarveným výrazům.

Rubrika Dobrá zpráva se zaměřovala na pozitivní události a podle mého názoru si kladla za cíl diváka na začátku příjemně naladit. Pořad Černá, bílá se snažil být magazínem, a proto bylo podobné odlehčení vhodné.

Rubrika Denní referendum zase zajišťovala vtáhnutí diváka do vysílání. Snažila se dát divákovi pocit, že se na pořadu podílí, i když se na něj neobrací třeba s problémem. Podle Jana Chaloupeckého, jednoho z tehdejších dramaturgů pořadu, se v této době v České republice nejrůznější ankety těšily velkému zájmu diváků²⁰, kteří se tak poprvé reálně setkávali s „interaktivním“ médiem. Z Denního referenda se také dají vyčíst tehdejší aktuální témata občanského života a zájmu.

Rubrika Černé ovce je lehce investigativní reportáž na nejrůznější témata (v tomto případě konkrétně o extrémně poruchovém vozidle). Redaktor se snažil dodržovat princip objektivity to znamená, že dával prostor protistraně, ale přesto je znát, že stál na straně diváka (na základě názoru

¹⁹ Zdroj: rozhovor s Ivetou Fialovou ze dne 29. 3. 2008

²⁰ Zdroj: rozhovor s Janem Chaloupeckým ze dne 3. 4. 2008

právníka nebo zdravého rozumu se redaktor a dramaturg předem přesvědčil, že je daná osoba v právu nebo má na něco morální nárok²¹). V reportáži bych viděla jako trochu matoucí, že se dva z respondentů, kteří jsou mezi sebou ve pří (majitel vozu a jeho prodejce), stojí při svých výpovědích vedle sebe, jako by se jednalo o přátele. To může být pro diváka velice matoucí.

Reportáž je jasně strukturovaná, k tomu napomáhají časté komentáře redaktora, které shrnují již řečené a posouvají příběh dál. Bohatě jsou také používány i ostatní záběry z natáčení, často se jedná o respondenta při situaci typické pro jeho problém či s redaktorem při natáčení. Díky tomu působí reportáž poměrně svižným dojmem.

Poradna Lorny Vančurové byla podle tehdejšího dramaturga Jana Chaloupeckého velmi oblíbenou rubrikou, a to především díky milému a civilnímu projevu redaktorky Vančurové. Divácká oblíbenost této reportérky je znát i v pořadu, kdy byla poradna moderátorkou přímo nazývána jako Poradna Lorny Vančurové nebo je alespoň jinak zdůrazněno její jméno, což se u jiných rubrik nedělo, nebyly tolik personifikovány. Sama Vančurová toto umocňuje tím, že dopisy vždy začínají slovy Milá Lorno²². Ve vysílání z 11. listopadu 2001 se redaktorka zabývá zimními pneumatikami. V jednu chvíli se svou otázkou tak trochu tápe a až samotný mechanik ji navede k tomu, na co se ho chce zeptat. To se mi nezdá příliš profesionální a vzhledem k tomu, že se jedná o připravované natáčení, se mi to jeví jako chyba.

Magazín Černá, bílá byl uváděn na ČT2, ale jeho sledovanost byla vždy poměrně nízká, uvážíme-li jeho zaměření, je to až překvapivé. Na vině je tu hned několik možných příčin – pořad na ČT 2 byl často nahrazován přímými přenosy hokejového play-off. Pro diváka se tak stal těžko dohledatelným, nedokázal si zapamatovat jeho periodicitu a nevěděl, kdy ho v programu hledat. Druhou chybou bylo podle názoru jednoho z tehdejších dramaturgů Jana Chaloupeckého také téměř nulové self-promotion.

²¹ Zdroj: rozhovor s Janem Chaloupeckým ze dne 3. 4. 2008

²² Dle slov Ivety Fialové si v dopisech zpočátku upravovala oslovení, později ji tak na základě vystoupení v TV diváci oslovovali spontánně.

4.2. Analýza pořadu *Klekánice*

Ke své analýze jsem si vybrala pořady z 21. 1. 2001 a z 23. 2. 2004. *Klekánice* začíná velice barevnou a rychle se měnící úvodní animovanou znělkou, která je doplněna agresivně znějící trubkou.

Moderátor se objevuje na obrazovce pouze v portrétu nebo poloprofilu, což působí poněkud zvláštním dojmem. Divák je moderátorovi blízko, ale jako by scházel nadhled a seznámení se s prostředím, které záběry z větší vzdálenosti umožňují.

Moderátor Petr Bohuš hovoří poměrně hlubokým a lehce zastřeným hlasem, kterému nechybí lehce dramatická dikce. Jeho projev mi připomněl dikci moderátora pořadu o záhadách, jako by se Bohuš snažil navodit pocit mystična a dramatu. Projevuje se u něj také naprosto chybná intonace, především u otázek. Moderátor i redaktori se vyjadřují striktně spisovně, občas se nevyhnou ani odborným termínům. Často ale volí „neurčitý jazyk“, který má zvýšit divákům pocit, že se jedná o něco zpočátku neznámého, co musí redaktor spolu s divákem odhalit.

Pořad není příliš strukturován a stejně tak je to i s jednotlivými reportážemi. Ty plynou pouze pomocí výpovědí respondentů, kteří jsou většinou zabíráni v portrétu nebo poloprofilu, což opět vede k pocitu neúplnosti, divák není seznámen s okolím respondenta a s prostředím, ve kterém se nachází. Redaktor není v reportáži téměř vidět, pouze dvakrát se mihne v obraze, ale z toho lze stěží určit jeho pohlaví, natož pak jeho zainteresovanost v případě, ukázat jeho zájem nebo umožnit divákovi identifikaci či zaujmutí postoje k němu. Redaktor také nekládá do reportáže příliš komentářů (4 za 20 minut), nejsou slyšet ani otázky, které by redaktor pokládal respondentům. Reportáž se tak stává přehlídkou „mluvících hlav“, jejichž výpovědi nejsou jasně strukturovány, což se mi vzhledem ke dvacetiminutové stopáži zdá neúnosné. Divák snadno ztratí přehled, o čem se hovoří a snadno může dojít k nedorozumění či neporozumění.

Reportáž nepůsobí zajímavě ani po vizuální stránce. Většina použitých záběrů jsou pouze synchronní výpovědi respondentů. Ty nejsou téměř vůbec

pokrývány ilustračními a jinými záběry, což za několik málo minut divák musí omrzet. Je pochopitelné, že v tomto vysílání bylo pokrývání ztížené faktem, že se jednalo o zdravotnické téma, a redaktor a střihač se chtěli vyhnout záběrům, které by divákům mohly způsobit nevolnost. Některé obrázky však byly použity v pořadu opakovaně (z operace), což je podle mého názoru naprosto nepřijatelné. Zaznamenala jsem také ilustrační záběry z okolí respondentů, které však naprosto nekorespondovali s tím, co respondent říkal a nakonec působily spíše matoucím dojmem. Jedná se třeba o snímání parapetu, sklenice s umělým sladidlem, nebo sošky Karla IV., zatímco chirurgové hovoří o devitalizaci nádorů.

V několika málo komentářích je použita také hudba v podkresu, která alespoň částečně pomáhá v oddělení jednotlivých výpovědí a postupného řešení tématu.

V pořadu není v podstatě dán prostor protistraně, redaktoři pátrají po tom, jak a jakým způsobem se testuje devitalizace jako nová zdravotnická metoda, ale neosloví ani Ministerstvo zdravotnictví. Jeho stanoviska zprostředkovává pouze předseda Svazu pacientů ČR, který je však zcela evidentně na straně obhájců devitalizace. Domnívám, že protože se jednalo již o čtvrté natáčení o devitalizaci, redaktoři se do případu sami příliš angažovali. Je možné, že se ministerstvo k případu nechtělo vyjádřit nebo nemělo co říct, alespoň to ale mělo podle mého názoru v reportáži zaznít. Takto působí až moc angažovaně a nevyváženě.

Druhý pořad, který jsem zkoumala, byl z 14. února 2004. Klekánici v té době moderovala Jana Lorencová, která vystřídala Petra Bohuše. Znělka se chovala, stejně jako studio. Lorencová je oproti Bohušovi v polodetailu či detailu zabírána v americkém plánu, což dává divákovi trochu větší odstup a zároveň ji to lépe zasazuje do studia. Lorencová je oproti Bohušovi poněkud ztuhlá, ve studiu nepůsobí příliš přirozeně. V ruce drží a žmoulá brýle na tkaničce, což působí rušivým dojmem a umocňuje dojem, že je moderátorka nervózní. Lorencová také promlouvá velmi hlubokým a zastřeným hlasem, kterému je v nosovkách špatně rozumět. Projevuje se stručně a výstižně, nevyhýbá se však ani citově zabarveným slovům a hyperbolám.

První reportáž se zabývá podivným chováním bývalého ředitele BIS Růžka, které bylo novým ředitelem vyšetřováno. Reportáž je zahájena komentářem redaktora, který stručně shrne základní informace. Následně jsou prostřihávány záběry jednotlivých stran sporu, které jsou občas doplněny komentářem nebo otázkou redaktora přímo na tázaného. Jednotlivé střihy mají svoji rytmiku a jsou doplňovány podkresovými záběry (budova BIS, sbírky zákonů), čtyřikrát se také objeví inscenované černobílé záběry chodících nohou, které získají několik stínů. To vše má dodat divákovi na pocitu, že se děje něco ilegálního a není snadné se dobrat pravdy. Také budova BIS v několika záběrech přejde do černobílé. Tato reportáž byla čtrnáct minut dlouhá, podle mého názoru dobře strukturovaná. Obrazové zpracování bylo poměrně slušné, jednotlivé synchronní záběry byly často obměňovány (např. polodetail za detail), podkresové záběry byly kvalitní, avšak nijak nápadité. Redaktor dal velký prostor protistraně, která se mohla naprosto ke všem podezřením a obviněním vyjádřit, což však Růžek nečinil příliš věrohodně.

Po reportáži následuje další studiové vystoupení Jany Lorencové, v délce asi minuty. V prvních několika sekundách shrne moderátorka předchozí kauzu a po střihu uvede následující reportáž.

Reportáž opět začíná komentářem redaktorky, která diváka seznámí s domem Zubatého 1 na pražském Smíchově a podivnými praktikami městské části Praha 5 a především jejího starosty. I v této reportáži je dán dostatečný prostor samotnému starostovi Prahy 5. Redaktorka svými komentáři reportáž vhodně segmentuje, k případu se vyjadřuje i nezávislý advokát a zástupce Transparency International. Svoji intervencí redaktorka přiměje tehdejšího náměstka pražského primátora k populistickému konstatování, že vše mohlo být jinak, kdyby spolu hovořili před pár měsíci, nyní je prý pozdě na pro nájemníky nejvhodnější řešení. Reportáž je doplněna i grafikou, ve které je znázorněno, jak starosta Prahy 5 najel do městského strážníka, a jsou použity fotografie z vyšetřování tohoto incidentu. Redaktorka se vyhýbá ve svých komentářích tomu, aby sama vyvozovala nějaké závěry nebo odsuzovala, k tomu jsou “použiti“ nezávislí experti. Reportáž je dlouhá dvanáct minut, působí dynamickým dojmem, jedinou slabinu bych opět viděla v obraze. Oproti dílu z roku 2002 dosahuje lepší obrazové kvality, v reportáži nejsou

použity žádné inscenované scény a podkresové záběry nejsou příliš vizuálně bohaté. Jedná se především o snímání předmětného domu z nejrůznějších úhlů, jednou jsou za sebou dokonce použity obrázky podobného typu (pohled nahoru s točením kamery kolem své osy proběhne nejprve ve výtahu a následně na dvoře domu). V tomto případě mohl kameraman věnovat natáčení těchto záběrů podle mého názoru věnovat větší pozornost.

Po dalším studiovém vstupu Jany Lorencové následuje silně emotivní reportáž Pojízdne rakve o havárii patrového autobusu u Brna. Reportáž je zahájena výpovědí ženy, které při návratu ze společné dovolené zemřela dcera. Rozhovor se odehrává nad hrobem zemřelé dívky a vyvolává velké emoce. Redaktorka shrne, jak k nehodě došlo a dále se vyjadřuje mladík, který se jí také zúčastnil. Hovoří o zemřelé dívce a následně je záběr rozšířen na polocelek a divák zjistí, že chlapec zůstal připoutaný na invalidní vozík. Do té chvíle tomu v reportáži nic nenasvědčovalo, a proto může být divák částečně šokován, opět jsou v něm vzbuzeny silné pocity. Redaktorka v reportáži odkrývá vyšetřování případu a následně se i s matkou vydává za státním zástupcem, který v případě stáhl všechna obvinění. Reportáž dostává v tuto chvíli investigativní charakter, zatímco dosud se jednalo spíše o konstatování tragických událostí. Celá tato kauza je natočena tak, aby zaútočila na pocity diváků, k tomu napomáhá i dojemný zpěv v pozadí. Tato reportáž nemá tak výrazný a rychlý rytmus jako ty předchozí, což ale zcela odpovídá jejímu charakteru. Přestože se jedná o velice tragické téma, redaktorce se podaří jej nebulvarizovat, všechny výpovědi jsou naprosto přirozené. Podkresové záběry jsou v tomto případě voleny velmi dobře, jedná se o obrázky patrových autobusů či jedoucích autobusů, záběry z nehod atp. Reportáž je tak doplněna grafikou, ve které znázorňují, jak k nehodě došlo. V podstatě jediné, co mohu této reportáži vytknout je použití publicisty Fořta v jakési nspecifikované roli dopravního experta. Vyjadřuje se k tématu autobusů s odbornou přesností, není však upřesněno, že by se na této zaměřoval, nebo z jakého důvodu může vynášet soudy nad těmito vozy a jejich řidiči. Reportáž je dlouhá devět minut.

Na závěr pořadu Jana Lorencová, stále ještě žmoulajíc brýle, které si nikdy nenasadila, shrne uplynulý díl a připomene divákům, že Klekánice je na jejich straně a připravená posvítit si na nepravosti.

Pořad „nejen o novodobých strašácích“ začínal své vysílání reportážemi o kuriozitách a sběratelích, pak se zaměřil spíše na komunální a regionální politiku, postupně se ale dopracoval k hospodářským, životenským, kriminálním a dalším reportážím o velkých kauzách, které hýbaly společností (např. reportáže o devitalizaci, o Sazka a.s., o nadhodnocených diamantech, o Martě Chadimové)²³. Pořad sledoval případy krachujících kampeliček, kterým se věnoval v množství reportážích. Odhalení kauzy lehkých topných olejů zase dalo policii podnět k jejímu prošetření a následnému odsouzení některých viníků masivních daňových úniků.

²³ Zdroj: rozhovor s Lenkou Polákovou ze dne 30. 4. 2008

4.3. Analýza pořadu Černé ovce

Ve své práci se budu zabývat vysíláním Černých ovcí z 13. září 2005.

Po úvodní znělce, která se nezměnila již 6 let ale stále působí celkem moderním dojmem, diváky uvítá moderátorka Iveta Fialová. Spojovací záběry jsou natáčeny v exteriérech, v souvislosti s následující reportáží je proto Fialová u železničních kolejí. Fialová ve svých promluvách s oblibou používá nejrůznější rčení a lidová moudra a svými větami přímo vyzývá diváky k boji s úředníky a podvodníky, snaží se navodit dojem, že pořad a ona jsou v tomto „boji“ na straně diváka. V tomto dílu doslova uvádí: „Říká se, že člověk si zvykne na všechno. Ale když si necháme všechno líbit, málokdo to ocení. Naopak, tlak na nás se ještě zvýší.“

Redaktorka krátce shrne, jaké reportáže budou následovat, je to formou headlines, kdy je ke komentáři Fialové vysílán obrazový seriál z reportáže s titulkem. Poté redaktorka ohlásí první reportáž.

Příběh je zahájen výpovědí respondenta, což je v tomto pořadu téměř nutností. Redaktor v komentáři shrne podstatu problému a po nich následují výpovědi jednotlivých respondentů, které jsou strukturovány komentářem redaktora. Zdá se mi nápadité natočit výpověď respondentů u jedoucího vlaku, protože o tom v podstatě pojednává celý spor (nájemníci domu si stěžují na častý a hlučný provoz vlaků), a takto je výborně dokreslena jeho podstata. Kladně bych hodnotila také přímou účast redaktora na řešení problému, tím je třeba společná návštěva krajského hygienika se stěžovateli, která je celá natáčena. V divákovi tento postup vyvolává pocit, že je tento pořad opravdu na jeho straně, jak sám říká, a že je redaktor ochotný práť se za jeho práva. To samozřejmě vede k tomu, že se divák s pořadem lépe ztotožní. Objektivitu celé kauze dodává nezávislý advokát, dostatečný prostor je dán i protistraně. Reportáž je dlouhá 6 minut, díky komentářům a častým změnám prostředí na mne působila svižným dojmem. V podkresových záběrech můžeme vidět např. redaktora s respondenty, záběry respondentů u dráhy, vlaků a kolejí atd., celkově jsou podle mého názoru kvalitní a c reportáž povyšují.

Ve spojovacích záběrech Iveta Fialová za chůze v parku láká diváky na další reportáž. Její lokalizace do exteriérů a přirozené vystupování, kdy se vyvarovává slov cizího původu nebo složitých formulací, je opět zaměřena na většinového diváka, kterému má vsugerovat, že redaktoři se potýkají se stejnými problémy jako on.

Druhá reportáž je zahájena synchronní výpovědí hlavní respondentky, v tomto případě osmnáctileté studentky Soni. Zřejmě kvůli jejímu věku ji v reportáži redaktorka nazývá Soňou namísto slečny Pavlíčkové, což však podle mne vzhledem k povaze pořadu není příliš vhodné. Omluvit by se to dalo snad jedině tím, že redaktorka samotná je velmi mladá, pro pořad tohoto typu to však stejně není nejlepší volba. Redaktorka se opět sama zapojuje do případu, když dívce po konzultaci s právníkem doporučí podat stížnost na Inspektorát práce a i s kamerou se s ní vydá stížnost podat. Redaktorka se v případě obrací i na protistranu, u těchto jediných záběrů je nižší kvalita obrazu, způsobená zřejmě protisvětlem a nemožností postavit jednotlivé osoby tak, jak by se kameramanovi hodilo. Reportáž je rozdělena komentáři redaktorky, jejíž hlas ale působí poněkud dětským dojmem. Domnívám se, že by na svém projevu měla ještě hodně zapracovat. Na závěr pětiminutové reportáže nechyběla výpověď respondentky, ve které shrnuje svoje pocity a děkuje Černým ovcím za jejich pomoc.

V dalších headlinech shrne Iveta Fialová, o čem budou další dvě reportáže. Ve spojovacím záběru, tentokrát v interiéru budovy, představí divákům pozadí následující reportáže, ve které se redaktor vrací k již natočenému případu.

Reportáž je zahájena synchronní výpovědí respondentky, tentokrát ovšem z předchozího vysílání. První dvě minuty reportáže jsou přestříhané záběry z reportáže původní, v pravém horním rohu obrazovky je uvedeno datum původního vysílání. Následuje krátký komentář redaktora, který se ve svém vlastním projevu zdá být velmi stručným. Vyprávění příběhu tak stojí na respondentce, jejíž výpovědi jsou členěny krátkými, většinou jedno či dvouvětými komentáři. V předchozím vysílání respondentka marně reklamovala předražený radiátor a prodejce po telefonu redaktorovi slíbil

nápravu. To se však nikdy nestalo a redaktor se proto i s respondentkou vydá za prodejcem do Opavy na jeho předváděcí akci. Tato návštěva prodejce zřejmě vyděsí, protože okamžitě akci ukončí a snaží se před štábem utéct. To vše dodává pocit téměř kriminálního pátrání a dopadení „zločince“ při činu. Při rozhovoru na parkovišti se pak prodejce dopustí takového výroku, že redaktor sáhne i po zvláštním efektu, aby jej zdůraznil. Poté, co prodejce pronese: „Když je někdo tak hloupej a ty věci si tak drahý kupuje...“, celý obraz se zastaví a začne se přetáčet (divák slyší typický pisklavý zvuk při přetáčení pásky) a redaktor zdůrazní, že se jedná o nehoráznost a proto ji divákům pustí ještě jednou. Reportáž tentokrát nekončí klasickým synchronním záběrem, nýbrž odjezdem prodejceva auta a záběrem na smutný výraz respondentky, která všemu přihlížela.

Po spojovacím záběru, ve kterém redaktorka sedí v zahradní restauraci a v ruce má půllitr piva, následuje Test nealkoholických piv.

Na začátku reportáže odehraje redaktor Vlado Štancel krátkou komickou němou scénku k tématu, ke které čte komentář o nealkoholických pivech a o spolupráci s MF Dnes. Test se svou strukturou vymyká ostatním reportážím, je sestaven z výpovědí redaktorky MF Dnes Hany Večerkové, která informuje, jak test probíhal, a následných komentářů Vlada Štancela, ve kterém shrnuje závěry testování. Reportáž je doplněna i anketou, která pomáhá k oživení relace složené převážně z asynchronních výpovědí a s použitím odborných termínů. Podkresové záběry představují především degustátoři piva při testování, při čtení výsledků testu je to pak záběr daného výrobku spolu s titulkem obsahujícím základní informace o produktu. Na závěr Hana Večerková shrne, jakou celkovou kvalitu nealkoholická piva mají, a reportáž je uzavřena dalším komediálním výstupem Vlada Štancela s komentářem o tom, že alkohol rozhodně za volant nepatří. Tato rubrika se podle Jana Chaloupeckého těší dodnes velkému diváckému zájmu, z toho důvodu došlo také k jejímu rozšíření v pořadu Testoviny.

V následujícím spojovacím záběru je prostor pro rubriku Šmejda a Iveta Fialová představí vadný návod k boileru. Odměnou divákovi, který „šmejda“ poslal, je tričko pořadu, což je podle mého pouze symbolická cena (v

porovnání s tisícikorunou nabízenou v konkurenčním Občanském judu). Zároveň pomáhá k lepší identifikaci diváků s pořadem tím, že tričko s logem staví do pozice něčeho cenného, o co diváci usilují.

Po upoutávce na dvě reportáže nadcházejícího týdne se moderátorka s diváky rozloučí a připomene jim, na jaké adrese a telefonu mohou redakci pořadu kontaktovat. To je důležitou součástí pořadu, protože redakce se spoléhá téměř výhradně na náměty od diváků, jen málokdy dochází k vyhledání tématu redaktorem.

Celkově na mne pořad působil svižným a moderním dojmem, mám z něj pocit, že se opravdu staví na stranu diváka, tak jak slibuje. Redaktoři se snaží vystupovat civilně, což má tento pocit umocňovat.

4.4. Analýza pořadu Případ pro reportérku

Ke své analýze jsem si zvolila díl z 15. června 2006. Podle mého názoru působil Případ pro reportérku oproti Černým ovčím poněkud těžkopádným dojmem. Již úvodní znělka se jeví zastaralá, jako by se tvůrce zapomněl v 90. letech. Zmatečně barevná grafika a zvuk elektrické kytary rozhodně nepatří k trendům televizní grafiky posledních let. Pořad působí celkově pomalejším dojmem, shází mi svižnější tempo.

Tematické vyměření pořadu mi nepřipadá příliš jasné. Délkou příspěvků, použitím hudebních podkresů nebo dikcí redaktorů a moderátorky by se zdálo, že se jedná o tzv. „velkou“ publicistiku, tedy o společensky, politicky či ekonomicky závažná témata. Namísto toho se však setkáváme často s banálními příběhy nebo s příběhy založenými především na výpovědi jednoho respondenta. Natáčení takových reportáží lze ve veřejnoprávní televizi považovat za přinejmenším neobvyklé a bývá často velmi negativně hodnoceno diváky.

Za příklad této reportáže mohu uvést právě Nechci prostředníka! Vysílanou ve sledovaný den. Redaktor v něm sleduje příběh muže, který marně a zbytečně bojuje s Českým Telecomem kvůli placení v hotovosti. Podal několik žalob, problémem se zabýval Český telekomunikační úřad a případ byl vždy zamítnut. Důchodce by přitom mohl přistoupit k platbě v bance, místo na pobočce Telecomu, protože by neplatil nic navíc. Stěžovatel tak zaměstnává řádově stovky státních zaměstnanců kvůli evidentně banálnímu a nedůležitému sporu. Všechny tyto skutečnosti jsou ale v reportáži zmíněny jen letmo, redaktor diváka seznamuje s případem a formálně by se mohlo zdát, že je na důchodcově straně. Stejně tak v následujícím spojovacím záběru s moderátorkou není zcela evidentní, jestli nepovažuje jeho chování za běžné a v podstatě k němu diváky nevybízí.

Komentář Ivana Hoffmana je v rozhlase velice úspěšným formátem, podle mého názoru však až tak dobře nefunguje v audiovizuálním médiu. V jeho zpracování se zcela opomíjí, že televize není pouze „obrázkovým rádiem“. Namluvený komentář je pouze pokryt záběry více či méně

relevantních ilustračních záběrů a starých záběrů Ivana Hoffmana v rozhlase. Rytmika projevu a obrazu je naprosto rozdílná a celkově působí rubrika nemoderním a těžkopádným dojmem.

Domnívám se, že její zasazení do studia ale není nejlepší volbou, spojovací záběry působí poněkud strnule, když se moderátorka otáčí z kamery na kameru, pohyb působí velmi nepřírozně.

Studio se mi jeví celkově málo nasvícené, jako by se snažilo působit tajemným dojmem. Mystika by ale neměla být námětem pořadů veřejnoprávní televize. Ve studiu je také umístěna velká plazmová televize, která však nemá naprosto žádný účel. Využívána je pouze na konci pořadu, kdy je na ní zobrazen kontakt na pořad. Přitom by mohla sloužit k oživení spojovacích záběrů nebo třeba k propojení studií a jednotlivých příspěvků.

Na nevelkou diváckou úspěšnost pořadu lze usuzovat i dle jeho pouze jednoletého vysílání na ČT1.

4.5. Analýza pořadu Testoviny

Moderátorem a spoluvůrcem pořadu Testoviny je Vlado Štancel, který v něm má nezastupitelnou roli. Spojovací záběry v jeho podání jsou plné jemného, ale občas i docela černého humoru, ironie a nadsázek. Zároveň, především k testům, natáčí krátké humorné skeče, ve kterých se stylizuje do osoby pokrevně spřízněné s Patem a Matem.

Vlado Štancel vyvolává u diváků velice rozporuplné reakce – pro mnohé je naprosto nesnesitelný, podle mého názoru se jedná o lidi, kterým není jeho způsob humoru příjemný, možná ho tak zcela nechápou a pan Štancel na ně proto působí jako hlupák nebo snad i hulvát. Zároveň se ale v redakci setkávají i s mnoha kladnými reakcemi diváků, kteří Štancelův nadhled nad tématem dokážou ocenit.

Štancelovi bych vytkla jeho obtíže s českým jazykem, který v jeho podání může znít poměrně kostrbatě, často se dopustí i drobných prohřešků v podobě špatného skloňování nebo vyšínutí z vazby.

V Testu se často podaří odhalit výrobek nevyhovující zdravotním či bezpečnostním normám nebo dokonce nebezpečný, což u diváka zvětšuje atraktivitu pořadu a vede k pocitu nutnosti pořad sledovat. Získá tak totiž informace navíc, které jsou mu zcela určitě užitečné, a dokonce mohou ochránit zdraví jeho nebo svých blízkých. Na jednu stranu se pravděpodobně jedná o trochu přehnanou reakci na „televizní realitu“, zároveň je ale nutné dodat, že mnoho z testovaných výrobků bylo opravdu zdravotně závadných a nebezpečných (obzvláště u dětského zboží).

Problém pro redakci nastává ve chvíli, kdy musí test vyrobit sama. Z důvodu nízkých finančních prostředků určených na natáčení nebylo možné provádět nákladné chemické analýzy výrobků, proto redakce vymýšlela náhradu. Ne vždy se to ale vydařilo, např. test kaváren v několika městech není podle mne pro diváky české televize příliš přínosný.

Šestimínutová rubrika Jak nakupovat v některých chvílích relace ztrácí tempo, jedná se o jednoduchý formát, kdy respondent hovoří a jeho sestříhané

promluvy prokládané komentáři redaktorky jsou obrazově pokryty záběry konkrétního zboží. Tento typ reportáže tedy celkem postrádá dynamiku, kterou se mu autorka snaží dodat alespoň krátkou anketou na začátku nebo konci reportáže. V některých případech ale rubrika snadno sklouzává spíše k reklamě na určitý typ zboží. Děje se tak proto, že Maria Křepelková má za odborníky ve své reportáži hlavně prodejce zboží, kteří se pochopitelně snaží co nejvíce se zviditelnit i se svým sortimentem.

Tuto rubriku považuji za jednu z nejzdařilejších v celém pořadu, protože je schopna upozornit na opravdu znepokojivé skutečnosti našeho všedního života. Mezi příklady takto „povedených“ reportáží patří např. zkouška lékáren. Redaktor se vydává do jednotlivých lékáren, kde oznámí běžné příznaky nachlazení a žádá o léky. Redaktor Vítěk Hlásenský se chtěl původně zaměřit spíše na fundovanost lékárníků nebo jejich pomocníků a na jejich schopnost poradit se zcela banálními zdravotními problémy. Namísto toho ale odhalil jinou skutečnost – ve všech navštívených lékárnách mu nabízejí pouze a jediné výrobky farmaceutické firmy Zentiva. Až na naléhání a několikrát žádosti je mu nabídnuta i (levnější) varianta stejných léků od jiné farmaceutické společnosti. V závěru reportáže je negativní dopad této praxe na zákazníky potvrzen i mluvčím ministra zdravotnictví.

Celkově na mne tato rubrika působí poměrně svižným dojmem, a přestože se divák dozvídá často nemilé informace, děje se tak zábavnou a dynamickou formou, nechybí ani trocha ironie. Téměř polovinu reportáží do rubriky Vyzkoušeli jsme natáčela redaktorka Alena Daňková, která se zpravidla zaměřovala na tematiku státní správy a byrokracie. Od jejího odchodu z redakce tato rubrika postrádá právě tuto dimenzi. Namísto ní se objevuje spíše lehčí tematika, zaměřená více na soukromý sektor, což podle mne není účelem rubriky.

Seriály o produktech bych na pořadu hodnotila pozitivně. Evidentně nejkvalitnějším z těchto seriálů byl hned první – Vinotéka. Téměř dvacet dílů přiblížilo čtenáři mnohé pohledy na vinnou révu, v pořadu se objevovali nejlepší čeští sommeliéři a sommeliérky (včetně Sommeliéra roku 2006 Kláry Götzové). Následovala čajovna, Kavárna a Mlékárna, kde zejména u té

poslední jmenované nebyl příliš vysoký standart a jednotlivé díly se od sebe kvalitativně dost lišily. Jako poslední uvedly Testoviny Abecedu piva, která byla znovu připravována s Hanou Večerkovou a o její kvalitě svědčí kniha, která byla na jejím základě napsaná Janem Kisselem a vydaná Edicí ČT.

Myslím si, že soutěž dobře splňuje poptávku diváka po zábavě, navíc když za svou pozornost nebo znalosti může být odměněn.

5. SLEDOVANOST POŘADŮ

Z pohledu do tabulek sledovanosti za uvedená období (viz přílohy) je také jasné, že Černé ovce dosáhly ze všech uvedených pořadů nejvyšší sledovanosti (v říjnu a listopadu 2006 rating překročil 10, což představovalo přes 30 % populace 15+), nejbližší se těmto číslům dostal pořad Klekánice (v lednu a únoru 2004 se pohyboval rating kolem 9 se sharem pod 30 % 15+), avšak v podstatě lepším vysílacím čase. Případ pro reportérku se vysílal v late afternoon (pozdně odpoledním) programovém pásmu, ale jeho sledovanost nebyla příliš vysoká, v letních měsících měl problém překročit hranici 2 ratingu se sharem okolo 14 %), ani ve svém nejlepším období v zimě však nepřekročil hranici 5 ratingových bodů.

U pořadu Černá, bílá je situace se sledovaností komplikovanější tím, že se jednalo o každodenní magazín. Z tabulek sledovanosti lze vyčíst, že jednotlivé dny hodně kolísaly, např. středy nebyly zpravidla příliš úspěšné (z toho důvodu se zařazení Černých ovcí do středy nejeví jako příliš dobrý nápad). I zde je pořad značně závislý na ročním období a počasí, které ovlivňuje počet lidí sedících u televize.

Z tabulek denní sledovanosti, které mám k Testovinám z roku 2006 na ČT24, je patrné, že jejich sledovanost byla na tento kanál poměrně vysoká, téměř vždy překročila projekci tisíce diváků. Je však zřejmé, že tisíc diváků je na takto drahý pořad zbytečně málo, a to potvrzují i data, kterých Testoviny dosahují ve vysílání ČT1 (projekce 600 000 diváků v zimním období a kolem 300-400 000 v létě).

6. ZÁVĚR

Ve své práci jsem analyzovala publicistické pořady, které si kladou za cíl pomoc divákovi, ve vysílání ČT v uplynulých 7 letech. Již od počátku své práce jsem věděla, že přestože se jedná o typově stejné pořady, jsou mezi nimi značné rozdíly v pojetí.

Magazín Černá, bílá byl prvním pořadem servisního typu, to znamená, že se ve větší míře snažil poskytovat diváků rady a informace, zároveň byl ale velmi odlehčený a mnoho rubrik mělo za úkol diváka pouze pobavit. Do stejné skupiny – tedy mezi servisní pořady, se řadí také Testoviny. V jejich případě šlo o jasný příklon k infotainmentu, jejich funkcí je pobavit diváka a zároveň ho vzdělávat jako spotřebitele. Oproti Černé, bílé jsou však rubriky Testovin více zaměřeny na informovanost, dramaturgie se však nesnaží tolik odlehčovat veselejšími rubrikami, tato váha leží spíše na Vladovi Štancelovi ve spojovacích záběrech. Pro tyto pořady bych mohla uvést některé společné typické znaky – např. přátelské nenucené vystupování moderátora, humor, využití hovorového jazyka, zaměření na problémy, které postihují velké množství lidí. Oba pořady na mne také působily celkem svižným a dynamickým dojmem. Poněkud méně patrné je to možná pro dnešního diváka u Černé, bílé z roku 2001, kdy se jedná ještě o trochu pomalejší způsob vyprávění příběhu a také záběry jsou stříhány do delších sekvencí, než je nyní běžné.

Dalším typem pořadu by pak byly Černé ovce a Případ pro reportérku, které se zřejmě nejvíc podobají britskému pořadu Watchdog. Zaměřují se na drobnější investigativu, sousedské vztahy, nepoctivé obchodníky (tzn. že se tyto pořady také blíží pořadu Rogue Traders na BBC One) a na pracovní poměry (zde se zase přibližují pořadu BBC Whistleblowers). Od Watchdog se více odlišují Černé ovce, které jsou oproti britskému pořadu méně stylizované, redaktori nevěnují tolik pozornosti image pořadu, což já osobně považuji za pozitivní. Pro mnohé diváky však může být důležitá a samozřejmě i zvyšuje jeho atraktivitu. Pořady se neomezují jenom na drobné případy, jak jsem již zmínila, tak např. Černé ovce odhalily několikamilionové podvody. Z části se tyto pořady věnují také spotřebitelské tematice – zejména se jedná o reklamace

výrobků prodaných na předváděcích akcích. Černé ovce a Testoviny získaly v roce 2007 Ocenění Evropské komise za nejlepší kampaň na ochranu spotřebitele v České republice právě se sérií reportáží o předváděcích prodejních akcích.

Podle informací, které jsem ke své práci získala, neměl Případ pro reportérku podle původního záměru moderátorky Jany Lorencové vypadat podobně jako Černé ovce, jejím záměrem bylo přiblížit se spíše pořadu Klekánice, který bych zařadilo do třetí kategorie.

Pořad Klekánice, přestože začínal drobnějšími kauzami, kuriozitami a spotřebitelskými problémy. Dramaturgyně pořadu Lenka Poláková ho v jeho počátcích přirovnala k Černým ovčím, se postupně posunul o kategorii výš. Začal se orientovat spíše na politická témata, ale stále se jednalo o občanskoprávní žurnalistiku. Tento pořad by také mohl být přirovnán k pořadu Watchdog – např. svojí sérií reportáží o kampeličkách se velmi přibližuje jeho zaměření ve Spojeném království. Na pořadu Klekánice je vidět veliký vývoj, který jeho redakce prodělala od začátku do konce vysílání. Tento vývoj mohu konstatovat v podstatě u všech pořadů s výjimkou Případu pro reportérku, který se nevysílal dostatečně dlouho.

Celkově je podle mého názoru poměrně dobrý stav těchto pořadů na obrazovce České televize. Jeho divácká obliba se odráží také na době, jak dlouho je vysílán. To je případ zejména Černých ovčí, tento pořad existuje ve vysílání v různých podobách již od roku 1993, tedy patnáct let. Tento pořad bych hodnotila pozitivně a podle mého názoru naplňuje své poslání pro médium veřejné služby.

Za kvalitní pořady bych označila ty servisního typu - Černou, bílou a Testoviny, které se snaží skloubit informace a zábavu velmi zdařile. Pořady podobného typu navíc nikdy nevysílala v Česku žádná soukromá televizní stanice.

Pozitivně bych hodnotila i pořad Klekánice. Tato poněkud závažnější investigativa v současnosti na České televizi chybí, Reportéři ČT nedosahují většinou takové kvality.

Nejhůře ze sledovaných pořadů u mne dopadl pořad Případ pro reportérku, který se mi nezdál příliš dopracovaný. Chyběl mu jasný dramaturgický záměr, což vyvrcholilo spory uvnitř redakce. To dokazuje také jeho krátké trvání a stažení z obrazovky.

7. RESUMÉ

Bakalářská práce „Vývoj pořadů zaměřených na pomoc divákovi ve vysílání České televize“ pojednává o pěti vybraných pořadech vysílaných od roku 2001 až do roku 2006 (příp. do současnosti). Jako teoretické východisko jsem použila program Watchdog BBC One, který jsem samostatně analyzovala. Ke stanovení metodologie jsem pracovala s odbornou literaturou o kvalitativní analýze. Dále jsem se zaměřila na stručný přehled pořadů typu Watchdog ve vysílání České televize a na jejich postavení na obrazovkách v zahraničí, konkrétně ve Velké Británii, Francii a Německu. Hlavní důraz práce je kladen na analýzu vybraných pořadů. Zaměřila jsem se na jejich tematiku, strukturu, rytmus a vystupování moderátora a redaktorů. Jednotlivé pořady jsem zhodnotila a porovnávala mezi sebou za použití dat o jejich sledovanosti. Jako zdroje jsem použila zejména rozhovory s redaktory, moderátory a dramaturgy vybraných pořadů a dokumenty, které mi poskytli.

8. SUMMARY

Bachelor thesis „Programmes focused on helping the audience in the broadcasting of Czech television“ deals with five chosen programmes broadcasted from year 2001 till 2006 (or till now). Like its theoretical basis I used programme Watchdog on BBC One, which I analyzed separately. For setting the methodology I worked with special literature about qualitative analysis. Then I focused on brief survey of programmes of Watchdog type in the broadcasting of Czech television and on the screens of televisions abroad, concretely in Great Britain, France and Germany. The main accent of my work is on analysis of chosen programmes. I focused on their topics, structure, rhythm and behaviour and style of the anchorman and the reporters. I assessed single programmes between each other and I used the dates about their ratings. As sources I used mostly interviews with redactors, anchormen and editors of the programmes, as well as documents they gave to me.

9. SEZNAM PRAMENŮ A ZÁKLADNÍ LITERATURY

9.1. Základní literatura

BERGER, Artur Asa: *Media Research Techniques*, Thousand Oaks: Sage Publications, 1998. 175 stran

BRANTS, Kees. *Who Is Afraid of Infotainment?* European Journal of Communication. September 1998. Vol.13, issue 3, s. 315-336

BURTON, Greame; JIRÁK, Jan: *Úvod do studia médií*, Brno: Barrister & Principal, 2001. 391 stran

DISMAN, Miloslav: *Jak se vyrábí sociologická znalost : Příručka pro uživatele*, Praha: Karolinum, 1993. 374 stran

HENDL, Jan: *Kvalitativní výzkum: Základní metody a aplikace*, Praha: Portál, 2007. 407 stran

KOLEKTIV AUTORŮ: *Praktická encyklopedie žurnalistiky*, Praha: Libri, 2004. 240 stran

KOŠČO, Ján: *Žurnalistické žánry v televizi*, Brno: Novinář, 1984. 180 stran

KUNCZIK, Michael: *Základy masové komunikace*, Praha: Karolinum, 1995. 307 stran

LINDLOF, Thomas R., TAYLOR, Bryan C. *Qualitative communication research methods*. 2nd edition. Thousand Oaks : Sage Publications, 2002. 357 s.

MAKOVIČKA, Drahošlav: *Praktická televizní estetika*, Brno: Divadelní fakulta JAMU, 1996. 92 stran

MAKOVIČKA, Drahošlav: *Televizní příběh*, Brno: Divadelní fakulta JAMU, 1996. 52 stran

NORDENSRENG, Kaarle. *Media and Democracy: Do We Know What To Do?* Television and New Media. 2 2001, vol.2: s.57-63

ROSE, Brian. *Television Genres Re-Viewed*. Journal of Popular Film and Television. Spring 2003, vol. 31, issue 1, s. 2-3

SILVERMAN, David: *Doing Qualitative Research: A Practical Handbook*, Thousand Oaks: Sage Publications, 2005. 395 stran

STRAUSS, Anselm, CORBINOVÁ, Juliet. *Základy kvalitativního výzkumu*. Přeložil Stanislav Ježek. 1. vyd. Boskovice : ALBERT, 1999. 228 s.

8.2. Internetové odkazy

BBC Editorial Guidelines [online]. 2005 [cit. 2008-04-19]. Dostupný z WWW: <<http://www.bbc.co.uk/guidelines/editorialguidelines/edguide/>>.

Urban Dictionary [online]. 2006 [cit. 2008-04-21]. Dostupný z WWW: <<http://www.urbandictionary.com/define.php?term=whistleblower>>.

BBC Consumer website [online] 2004, 2008 [cit. 2008-03-25]. Dostupný z WWW: <<http://www.bbc.co.uk/consumer>>.

Stránky České televize [online]. 1996 [cit. 2008-04-11]. Dostupný z WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz>>.

Stránky ČT24 [online]. 2008 [cit. 2008-04-]. Dostupný z WWW: <<http://www.ct24.cz>>.

POTŮČEK, Jan. Fakta + Klekánice = Reportéři ČT. *Reflex* [online]. 2004, č. 8 [cit. 2008-03-16]. Dostupný z WWW: <<http://www.reflex.cz/Clanek15489.html>>.

9.2. Další zdroje

Rozhovory s dramaturgy pořadů, redaktory a moderátory

Archiv ČT

10. PŘÍLOHY

10.1. Návrh rekonstrukce pořadu *Černá, bílá* (2002, Chaloupecký, Podešvová, Fialová)

Magazín *Černá-bílá*, který se vysílá od ledna roku 2001, si získal za rok a půl svého vysílání řadu příznivců v řadách diváků. Přestože v prvních šesti měsících ho sledovalo v průměru 5% diváků a ve svém čase mu svými pořady konkurovala pouze TV NOVA, časté výpadky vysílání (kvůli sportovním přenosům), posouvání pořadu do jiných časů a za divácky neúspěšné pořady (Letadlo), se podepsalo na jeho kolísavé sledovanosti.

Reportážní magazíny tohoto typu jsou v západní Evropě (především v Německu a Velké Británii) i v USA velmi populární a bylo by nerozumné ustupovat od tohoto formátu, aniž bychom se pokusili o jeho přeformátování a vrácení mezi divácky nejoblíbenější pořady.

Redakce je schopna začít vysílat inovovanou podobu magazínu nejpozději 2 měsíce poté, co o tom vedení rozhodne. Navrhujeme začít s vysíláním 1. července, tedy od prázdnin, protože nová podoba pořadu jako servisu pro diváky může už během dovolených dobře plnit svoji funkci, navíc loni během prázdnin nezaznamenala *Černá, bílá* jako jeden z mála pořadů pokles sledovanosti.

K myšlence změnit pořad i jeho náplň se váže také návrh změnit jeho název. Uvažujeme zatím o názvu **Dobry večer**, který by měl evokovat pohodu, nebo **Denní servis**, jehož titul přímo určuje a vysvětluje zaměření pořadu.

Aby nemuselo docházet k zásadním přesunům ve schématu, vycházíme se stávající **stopáže pořadu 17 minut**. Zpochybňujeme pouze zařazení magazínu na ČT 2, protože bude i nadále kolidovat se sportovními přenosy. Průzkumy sledovanosti jasně dokládají, že vždy po sérii hokejové play-off začíná do té doby poměrně sledovaný pořad téměř od nuly a sledovanost se den po dni zvyšuje až k další sportovní sérii.

Projekt nepočítá s rozšiřováním redakce, která připravuje současnou podobu magazínu.

Znělka, hudební podkres a grafika

Ideální by samozřejmě bylo vyrobit zcela novou znělku a z ní vycházející dekoraci. Z ekonomických důvodů však lze ponechat znělku stávající (ne v případě změny názvu pořadu). Znělky pouze navrhujeme doplnit o charakteristický znak tématu dne (viz níže).

Je nutné **přestat používat jingle na začátku příspěvků** a nahradit je zajímavým přechodem ze studia do reportáže.

Dekorace

Stejně jako u znělky navrhujeme **odlišit jednotlivé dny** podle tematického zaměření (symboly, obrázky, barvy). Nová dekorace by měla umožnit větší variabilitu moderování (sezení, chození, stání).

Dekoraci lze pravděpodobně vyrobit za nižší náklady, než byla vyrobena ta stávající. Vše závisí na možnostech, které bude mít rozpočet pořadu.

Kvůli současnému stavu, kdy je grafika Černé-bílé společná s Přesčasem, je nutné znát co nejdříve zařazení obou pořadů ve schématu. Pokud by se pořady vysílaly za sebou a živě, počítáme i nadále s hostem Přesčasu, který by vystupoval i v některém ze studií Černé – bílé (dával by např. tip na výlet, reagoval by na Poradnu, atd...)

Na základě požadavku šéfredaktora publicistiky obsahuje projekt **tematické zaměření** jednotlivých dní:

- **Pondělí** – Úřadovna
- **Úterý** – Hobby
- **Středa** – Černé ovce
- **Čtvrtek** - Zdraví
- **Pátek** – Styl

Černé ovce by pracovaly se stejnou grafikou jako Černá bílá. Vydělením reportáží a Testu by se vyprofilovaly jako pořad typu „televize na vaší straně“.

Černá-bílá vysílaná od úterý do pátku by měla pevný půdorys, který tvoří **pravidelné rubriky** (uvádíme i předpokládané stopáže a honoráře pro režiséry a redaktory):

Poradna (stopáž 2:00 - 2:20) průvodkyní zůstává diváky oblíbená Lorna Vančurová (tematicky se přizpůsobuje jednotlivým dnům)
režie: Simona Oktábcová, Jaroslava Švárová

S nadhledem (0:40 – 1:20) fejeton od mediálně známe/é osobnosti (např.: Michal Viewegh, Jiří Dědeček, Ivan Hoffman, Jan Burian, Ladislav Smoljak apod.) podle denních témat (Co se mi stalo na úradě, Co můj pes, Jak jsem byl u zubaře). Uvažujeme o spolupráci s animátorem Martinem Škardou, který by fejeton provázel několika situačními obrázky.

Pozn. Kromě poraden a servisu potřebuje pořad při své stopáži 17 minut také oddechová témata. Kromě S nadhledem je to také rubrika Kdo je kdo

Rady od stolu – moderátor(ka) reaguje na nějakou aktuální situaci v zákoně o dopravě, bezpečnosti apod., (témata podle dnů). Např.: vyplňte si daňové přiznání, do kolika let používat autosedačky, jak zaregistrovat zvíře. Nemělo by jít o pouhé studio, rady shrne srozumitelná jasná grafika.

Kdo je kdo (2:30 – 2:50) divácky oblíbená rubrika zůstává ve stejné podobě, novinkou je tematické zaměření podle jednotlivých dní.

Na výlet! (1:30) každý den navštíví průvodce rubriky Vlado Štancel jiný kraj (královehradecký, českobudějovický...) a jiné městečko nebo vesnici. Na konci krátké pohlednice (2-3 zajímavá místa) vždy aktuálně řekne, co se tam kdy bude dít (příští víkend bude jarmark, otvírá se zámek). Aktuálnost je stavební kamenem této rubriky. Obsahově ji bude garantovat redaktor, který bude reportáže točit na DV. Obrazově by mělo jít o oživení rubriky, reportážní kamera bude evokovat atmosféru rodinného výletu, usnadní tvůrcům jejich pohyblivost v terénu a v neposlední řadě ušetříme peníze za štáb.

Otázka ČB (0:30) moderátor položí otázku z obsahu vysílání a diváci mohou 30 minut po odvysílání volat odpovědi na záznamník, vylosovaný získá tričko. Vítěze vylosuje následující den v přímém přenosu moderátor ve studiu.

Pozn. V kontaktním pořadu typu Černá-bílá je soutěž nutná. Divák se identifikuje s pořadem. Jednoduché otázky, každodenní ceny,

vylosování konkrétních jmen v přímém přenosu – to vše k atmosféře “Jsme tu především pro vás“, přispívá.

Tipy ČB (1:00) filmy, výstavy, divadla, knihy - redaktor mimo obraz vtipně stručně a jasně popíše co můžeme, kde vidět zajímavého. Informačně nabitý dynamický příspěvek, svižně namluven, žádná příznakovost (film je o tom a o tom, děti na to neberte, pobavíte se)

- úterý: film
- středa: výstava
- čtvrtek: divadlo
- pátek: 3 knihy stejného zaměření - knížky pro děti, vědecko-populární, pro ženy, cestopisy atd.

1x měsíčně bychom točili v Ostravě, Brně, Plzni apod. - 2 výstavy a 2 divadla za den, tím bychom plnili pořad nejenom informacemi o výstavách a divadlech z Prahy, ale obsáhli bychom celé území ČR. Filmy bychom získávali od distributorů zdarma. Knihy po poradě s pravidelně se střídajícími nakladatelstvími – jménu nakladatelství by ovšem v příspěvku nezaznělo.

REDAKCE POŘADU

Dramaturgové:

Jan Chaloupecký (vedoucí dramaturg) – ručí za pořad + Černé ovce, Test a S nadhledem + zajišťuje vysílání v Pondělí

Lucie Podešvová – Poradna, Kdo je Kdo, Otázka dne, Rady od stolu (s Ivetou Fialovou) + zajišťuje vysílání Úterý, Středa

Lukáš Marvan – Na výlet!, Tipy, + zajišťuje vysílání Čtvrtek, Pátek

Další interní zaměstnanci: Iveta Fialová (moderátorka + Rady od stolu, Otázka dne), Jaroslava Švárová (Černé ovce, Poradna), Petr Ballek (Černé ovce, Na výlet!)

Moderátoři:

Role moderátora (Iveta Fialová, Zbyněk Merunka) bude osobnější, proto bude mít průvodní slovo větší prostor, ze 17 minut mu budou patřit cca 4 minuty

Dramaturgové jednotlivých dní plánují, kompletují a zajišťují vysílání svých dnů. Spolupracují s vedoucími ostatních rubrik, kteří jim zajišťují jejich včasné dodání. Kvůli množství rubrik a spolupracujících redaktorů by měl každý z dramaturgů na starosti jen některé z rubrik, aby vždy věděl, co se kde točí a zadával témata. Přivítali bychom spolupráci režisérů, to ale závisí na rozpočtu, který bude mít pořad k dispozici.

Pozn.na závěr: Všechny organizační změny, názvy rubrik i tematická členění jsou předběžné. Vše záleží na dalším jednání. Redakce je přístupna jakýmkoliv názorům a bude respektovat jakákoliv rozhodnutí vedení.

Vypracoval Jan Chaloupecký, Lucie Podešvová a Iveta Fialová.

10.2. Bodový scénář jednoho dílu Černé, bílé (2001, Chaloupecký)

Scénář k Černé – bílé: (úterní Hobby)

1/ Znělka – (změna na konci, vylne se nápis Hobby 0:30

2/ Studio moderátor (Václav Žmolík) Dobrý večer...Dneska uvidíte....Hned v prvním příspěvku vám Lorna prozradí, zda se dají vypěstovat doma houby.
0:40

3/ Poradna – pěstování hub: Lorna Vančurová + odborník odpovídají na dopis diváka, na konci přehledná grafika a shrnutí rad. 2:30

4/ Studio moderátor – uvádí portrét restaurátorky obrazů. Říká informace, které v příspěvku nejsou. Odkud je, jak dlouho to dělá... 0:30

5/ Kdo je kdo – restaurátorka obrazů: Minidokument o zajímavé osobnosti, natáčí režisér 3:00

6/ Studio moderátor – Tento týden se s Vladem Štancelem dozvídáme Jak se stát...pekařem. Včera jsme vám poradili, jak se pečou housky a dnes se dozvíte, z čeho a jak upéct chleba. 0:30

7/ Jak se stát... pekařem: Vlado Štancel + pekař pečou chleba a popisují, co si má divák koupit, kde to sehnat a jak postupovat u pečení. 3:00

8/ Rada od stolu – bolesti hlavy: moderátor ve studiu + grafika – co pomáhá proti bolesti hlavy, když nechcete užívat prášky. ..Pijte meduňkový čaj, dávejte si na čelo okurku...pokud bolesti přetrvávají, zajděte k doktorovi.

+ úvod k další rubrice: Ivetu Fialovou na posledním výletu nebolela hlava, ale určitě ji trochu bolely nohy, musela totiž vylézt na Bezděz.

9/ Na výlet! – Bezděz, Máchovo jezero, Bělá pod Bezdězem: druhý moderátor (střídání po týdnech) + kameraman s DV cestují po zajímavých místech ČR. Točí se 2x týdně (2 výlety denně) 2:30

10/ Otázka dne – Včera jsme se vás ptali který ze dvou hradů Žebrák a Točnick je starší. Pravdu měli ti, kteří nám zavolali, že starší je Točnick. Hostem dnešního Přesčasů je Lucie bílá a my ji poprosíme, aby nám vylosovala výherce. ...Je to Jana Nová z Českých Budějovic, které posíláme tričko ČB. A dneska se ptáme na to, jak dlouho trvá restaurování obrazu, který jste viděli v rubrice Kdo je kdo. Odpovědi nám volejte hodinu po skončení pořadu na telefonní číslo..... 1:20

A teď tady máme jednu pozvánku na výstavu.

11/ Tipy ČB – krátká pozvánka na divadelní hru Kladenského divadla. Pouze asynchron 1:00

12/ Studio a závěrečné titulky: Co uvidíte zítra, mějte se hezky studio se půlí (vlevo moderátor, vpravo běží titulky)

10. 3. Kompletace pořadu Černé ovce (2005, Fialová)

KOMPLETACE NA 2005-01-04

HDL

- Chtěl pomoci své známé. Teď sám musí hledat pomoc jinde. Jak přimět dlužníka, aby zaplatil?
- Prodali zboží nesvéprávné klientce. Teď na ní vymáhají splátky. Obchod bez hranic.
- Jak dopadl spor bývalých manželů o dům? Návrat k reportáži.

STUDIO – ÚVOD: Vítám vás v novém roce, v novém čase a v jiném prostředí u Černých ovcí. Námětů je dost, tak honem k nim. Dobrý podvečer.

JINGLE

STUDIO 1: Dobré srdce může někdy znamenat zároveň prázdnou kapsu a hodně starostí. Stačí, když kamarádovi půjčíme peníze. Vždyť ho známe tak dlouho, přece by nám neudělal to, že by nám je nevrátil. Ale stalo se. Jsme lehčí o 420 tisíc. Teprve pak se začneme zajímat o to, jak vlastně máme sepsanou smlouvu o půjčce.

REPO 1 Hladký – Dlužnice

PTÁME SE úvod

STUDIO 2: Každá firma se snaží vydělat co nejvíc peněz. Ale co je moc, to je moc. Firma, o které bude řeč, využila nesvéprávnosti jedné zákaznice. Na prezentační akci jí prodala zboží za 20 tisíc korun na splátky. Když nesplácela, začaly jí chodit upomínky a výhrůžky. Co myslíte, jak to dopadlo?

REPO 2 Křepelková – Smlouva

STUDIO 3: Vloni jste v našem pořadu mohli vidět test pánských holítek. Aby to dámám nebylo líto, máme dnes v programu holítka dámská. Jsou právě ona pro nás lepší, vyjde to nastejno nebo by dokonce bylo lépe sáhnout po pánském holítku? Uvidíme v testu.

REPO 3 Štancel – Test

STUDIO 4: Před rokem jsme vysílali reportáž o paní Pavlíkové. Její manžel prodal společný dům. Jenomže noví kupci se nastěhovali, aniž by dům zaplatili. To paní Pavlíkové pochopitelně vadilo. Jejím bývalém manželovi však nikoliv. Podívejme se, jak tento spor dopadl.

REPO 4 Hladký – Boj o dům II

PTÁME SE závěr

STUDIO – ZÁVĚR

10.4. Kompletace pořadu Testoviny (2006, Štancel)

TESTOVINY III 16. – 21.1. 2006

PONDĚLÍ

1/ STUDIO ÚVOD

Jak přestat kouřit a jak je to se zárukou na spotřebiče, které musíme připojit k plynu, elektřině nebo vodě? Uvidíte v dnešních Testovinách. Dobrý podvečer.

2/ STUDIO – VYZKOUŠELI JSME

Od ledna nekouřím! – řekne si každoročně spousta kuřáků. Většina z nich po několika dnech týrání vlastní rodiny nakonec cigaretě stejně neodolá. Kde hledat pomoc?

VYZKOUŠELI JSME – jak přestat kouřit.....30,10 –
36,07 5V 2284

3/ STUDIO – RADA

Nejenom umět si vybrat to správné zboží, ale také správně uplatnit reklamaci může být problém. Dejte si říct a nechte si poradit.

PICKOVÁ – ZÁRUČNÍ LHŮTA PŘED U SPOTŘEBIČŮ.....V
PINÁKLU

4/ STUDIO – ZÁVĚR

Zítřka se dozvíte, jak si vybírat dovolenou a co dělat když se zraníte na neuklizeném chodníku.

Těším se na vás u úterních Testovin.

ÚTERÝ

1/ STUDIO ÚVOD

Co dělat když se zraníme na zasněženém chodníku a jak si vybrat dovolenou abychom místo odletu někomu nenaletěli? To se dozvíte v dnešních testovinách. Dobrý podvečer.

2/ STUDIO – JAK NAKUPOVAT

Je vám zima? Jeďte na dovolenou. Já nemůžu, musím moderovat tento pořad, ale zato vám můžu poradit, jak postupovat abyste dovolenou místo u vody nestrávil u soudu.

JAK NAKUPOVAT...zájezdy5,34

3/ STUDIO – RADA

Když utrpíme úraz v práci a je to na chodníku, je to pracovní úraz. Ale jestli utrpíme úraz na chodníku a není to v práci, není to pracovní úraz. Přesto můžeme požadovat odškodnění.

ŠŤOVÍČEK – ÚRAZ V ZIMĚ NA CHODNÍKUV
PINÁKLU

4/ STUDIO – ZÁVĚR

Tak, to bychom pro dnešek měli. Zítra budeme pokračovat dalším dílem seriálu o víně a taky se dozvíte, co dělat, když jsou kalhoty po slevě dražší. Nashledanou zítra.

STŘEDA**1/ STUDIO ÚVOD**

Co uvidíte v dnešních testovínách? Budeme pokračovat již třetím dílem seriálu o víně a taky si řekneme, jak se zachovat, když cena zlevněného zboží neodpovídá skutečnosti. Vítejte u Testovin.

2/ STUDIO - VÍNO

Ně z lahve do úst, ale z lahve do sklenice se jmenuje další díl seriálu o víně. Dozvíte se, jaké sklenice k vínu používat, ale také třeba to, jaká má být jeho správná teplota.

VINOTÉKA III.....10,11,29 – 10,17,43 5V
2292

3/ STUDIO – RADA

Většina z nás tu trapnost u pokladny zažila. Vy paní u pokladny přesvědčujete, že kalhoty, které jste si vybrali, jsou inzerovány ve slevě za stovku. Paní u pokladny vám ale tvrdí že, ve slevě nejsou a stojí pět set. Co teď?

FLÉGLOVÁ – SLEVY A VÝPRODEJEV
PINÁKLU

4/ STUDIO – ZÁVĚR

Dnešní Testoviny jsou bohužel u konce, ale už teď se můžete těšit na ty čtvrteční. Čeká vás test mycích prostředků a herečka šantal pulen vám řekne – ale na to nám už dneska nezbývá čas. Nashledanou zítra.

ČTVRTEK**1/ STUDIO ÚVOD**

Čistí mycí prostředky nádobí nebo peněženku? Kde ráda nakupuje šantal pulen? To se dozvíte v dnešních testovínách. Vítejte u nich.

2/ STUDIO - TEST

Jak hodně jsou takzvané saponáty na nádobí účinné? Opravdu myjí tak, jak se dočteme v návodu nebo pouze podle toho, jak je teplá voda? To vše vám prozradí test Mladé fronty Dnes.

TEST – ČISTÍCÍ PROSTŘEDKY.....0,00 – 5,47 5V 31,33

3/ STUDIO – VIPÁK

Někdo nakupuje rád ve velkoobchodech jiný přes internet. Kam nejradši chodí herečka šantal pulén?

CHANTAL POULLAIN – kde ráda nakupuje.....V
PINÁKLU

4/ STUDIO – ZÁVĚR

Pokud si chcete nechat postavit domek jistě vás bude zajímat naše poradna, kde se dozvíte , jak se vyhnout problémům se stavební firmou. A už zítra se opět jeden z vás stane výhercem naší soutěže! Nashledanou zítra.

PÁTEK**1/ STUDIO ÚVOD**

Jak se vyhnout finančním problémům se stavební firmou, která vám staví na klíč rodinný dům? A kdo je tentokrát šťastným výhercem naší pravidelné soutěže? Dozvíte se v dnešních testovinách.

2/ STUDIO – PORADNA

Podaš prst a chtějí celou ruku. I tak by se dali charakterizovat praktiky některých stavebních firem, které si nechají platit za práci předem. Abyste nepřišli o prst i s paží, je tady naše pravidelná poradna.

PORADNA – stavba domu.....6,02...V
PINÁKLU

Paní, která chtěla postavit barák a stav. Firma ji navýšila stavební cenu, právník radí jak předejít těmto obtížím

3/ STUDIO – SOUTĚŽ VYHLÁŠENÍ

A je tady vyhlášení vítěze z minulého týdne, kdy jsme se ptali, jestli musí pracovník bazaru požadovat při výkupu zboží průkaz totožnosti. Jméno výherce právě vidíte na obrazovce. Tady je správná odpověď. *Vykupující samozřejmě je povinen požadovat průkaz totožnosti.*

A je tady další soutěžní otázka. Kdy začíná běžet záruční lhůta u pračky ? či nikoli? Dáme vám jako vždy vybrat ze tří odpovědí: za A dnem výroby, za B dnem nákupu, za C dnem připojení a zprovoznění, nejpозději ale tři týdny po jejím nákupu.

Správnou odpověď jako vždy zveřejní v pátečním vydání deník mladá fronta dnes a zazní taky v pátečních testovinách. Ode mě.

4/ STUDIO – ZÁVĚR

Pracovní týden a páteční testoviny jsou u konce ale zítra se doufám opět uvidíme u víkendového sestřihu nejzajímavějších reportáží tohoto týdne. A vy zatím pište nebo mejlujte správnou odpověď na dnešní otázku. Naviděnou zítra.

SOBOTA

1/ STUDIO ÚVOD

Vítám vás u pravidelného týdenního sestřihu Testovin, do kterého jsme vybrali nejzajímavější rady, reportáže a informace z uplynulého týdne. Co uvidíte?

2/ STUDIO – ZÁVĚR

Víkendové Testoviny jsou u konce. Na závěr ještě připomenu, abyte svoje podněty nebo náměty posílali na imejlovou adresu našeho pořadu, nebo volali na číslo , které vidíte na obrazovce.

Hezký zbytek víkendu a těším se na viděnou v pondělí.

10.5. Sledovanost vybraných pořadů**Zdroj: TN SOFRES - ATO / MEDIARESEARCH - ATO****Zpracovalo: Oddělení elektronického výzkumu VPA ČT**

				15+		
Pořadí	titul	Den v týdnu	datum	Rating	Projekce	Share
1	Černá,bílá	úterý	2.1.2001	2,4	202	6,9
2	Černá,bílá	středa	3.1.2001	2,3	197	6,98
3	Černá,bílá	čtvrtek	4.1.2001	2,8	232	9,02
4	Černá,bílá	pátek	5.1.2001	3,8	320	11,22
5	Černá,bílá	pondělí	8.1.2001	2,4	202	7,23
6	Černá,bílá	úterý	9.1.2001	1,9	159	5,28
7	Černá,bílá	středa	10.1.2001	3,5	293	10,94
8	Černá,bílá	čtvrtek	11.1.2001	4,5	382	13,86
9	Černá,bílá	pondělí	15.1.2001	3,3	275	10,33
10	Černá,bílá	úterý	16.1.2001	3,8	316	11,22
11	Černá,bílá	pátek	19.1.2001	5,4	450	18,41
12	Černá,bílá	pondělí	22.1.2001	4,2	356	13,71
13	Černá,bílá	úterý	23.1.2001	3,4	289	9,39
14	Černá,bílá	středa	24.1.2001	4	338	10,96
15	Černá,bílá	čtvrtek	25.1.2001	4,7	397	14,67
16	Černá,bílá	pátek	26.1.2001	6,2	523	20,16
17	Černá,bílá	pondělí	29.1.2001	3,9	325	11,89
18	Černá,bílá	úterý	30.1.2001	3,9	331	11,63
19	Černá,bílá	středa	31.1.2001	4,8	406	14,75
20	Černá,bílá	čtvrtek	1.2.2001	4,3	364	13,53
21	Černá,bílá	pátek	2.2.2001	5,1	429	17,58
22	Černá,bílá	pondělí	5.2.2001	4,5	380	13,36
23	Černá,bílá	středa	7.2.2001	4,8	400	15,4
24	Černá,bílá	čtvrtek	8.2.2001	5,6	469	17,97
25	Černá,bílá	pátek	9.2.2001	6,5	551	22,21
26	Černá,bílá	pondělí	12.2.2001	5,2	440	16,11
27	Černá,bílá	úterý	13.2.2001	4,4	367	12,99
28	Černá,bílá	středa	14.2.2001	5,2	437	16,1
29	Černá,bílá	pátek	16.2.2001	6,7	566	22,88
30	Černá,bílá	pondělí	19.2.2001	5,1	427	15,53
31	Černá,bílá	úterý	20.2.2001	5,2	439	14,79
32	Černá,bílá	čtvrtek	22.2.2001	4,9	412	16,13
33	Černá,bílá	pondělí	26.2.2001	4,8	400	14,82
34	Černá,bílá	úterý	27.2.2001	4,6	384	13,03
35	Černá,bílá	středa	28.2.2001	5,2	439	16,86

36	Černá,bílá	čtvrtek	1.3.2001	4,1	348	13,61
37	Černá,bílá	pátek	2.3.2001	5,3	442	19,24
38	Černá,bílá	pondělí	5.3.2001	5,2	436	15,94
39	Černá,bílá	úterý	6.3.2001	4,1	341	13,17
40	Černá,bílá	středa	7.3.2001	4,3	360	14,73
41	Černá,bílá	čtvrtek	8.3.2001	5,9	496	19,76
42	Černá,bílá	pondělí	26.3.2001	4,8	401	15,93
43	Černá,bílá	úterý	3.4.2001	2,5	207	10,66
44	Černá,bílá	středa	4.4.2001	1,9	164	8,84
45	Černá,bílá	čtvrtek	5.4.2001	3,3	278	13,22
46	Černá,bílá	pátek	6.4.2001	4	334	17,77
47	Černá,bílá	úterý	10.4.2001	4,5	375	16,52
48	Černá,bílá	středa	11.4.2001	4,4	370	17,23
49	Černá,bílá	úterý	17.4.2001	4,2	354	14,23
50	Černá,bílá	středa	18.4.2001	3,5	291	12,42
51	Černá,bílá	čtvrtek	19.4.2001	3,6	302	14,33
52	Černá,bílá	pátek	20.4.2001	5,8	486	22,27
53	Černá,bílá	pondělí	23.4.2001	3,6	302	14,28
54	Černá,bílá	úterý	24.4.2001	3,1	265	14,24
55	Černá,bílá	středa	25.4.2001	2,7	231	12,74
56	Černá,bílá	čtvrtek	26.4.2001	3,5	298	14,4
57	Černá,bílá	pátek	27.4.2001	4,6	385	22,12
58	Černá,bílá	pondělí	30.4.2001	2,1	177	12,24
59	Černá,bílá	středa	2.5.2001	3,2	266	16,62
60	Černá,bílá	čtvrtek	3.5.2001	3,8	319	19,94
61	Černá,bílá	pátek	4.5.2001	4,8	404	21,94
62	Černá,bílá	pondělí	7.5.2001	3,6	301	14,31
63	Černá,bílá	středa	9.5.2001	2,8	233	13,94
64	Černá,bílá	čtvrtek	10.5.2001	5,3	448	23,25
65	Černá,bílá	pátek	11.5.2001	3,1	262	18,81
66	Černá,bílá	pondělí	14.5.2001	3,3	280	20,4
67	Černá,bílá	úterý	15.5.2001	3	249	13,03
68	Černá,bílá	středa	16.5.2001	3,1	263	17,26
69	Černá,bílá	čtvrtek	17.5.2001	3,2	268	16,83
70	Černá,bílá	pátek	18.5.2001	5,2	441	21,3
71	Černá,bílá	pondělí	21.5.2001	2,6	218	15,97
72	Černá,bílá	úterý	22.5.2001	2,9	242	16,05
73	Černá,bílá	středa	23.5.2001	2,6	222	15,78
74	Černá,bílá	čtvrtek	24.5.2001	2	171	14,4
75	Černá,bílá	pátek	25.5.2001	2,8	234	18,56
76	Černá,bílá	pondělí	28.5.2001	4,6	390	18,76
77	Černá,bílá	úterý	29.5.2001	2,9	245	14,96
78	Černá,bílá	středa	30.5.2001	2,6	222	13,49
79	Černá,bílá	pátek	1.6.2001	3,7	310	17,42
80	Černá,bílá	pondělí	4.6.2001	4,8	407	19,08

81	Černá,bílá	úterý	5.6.2001	3,2	273	15,42
82	Černá,bílá	středa	6.6.2001	1,6	133	6,09
83	Černá,bílá	čtvrtek	7.6.2001	3,5	290	17,74
84	Černá,bílá	pátek	8.6.2001	4,7	398	22,69
85	Černá,bílá	pondělí	11.6.2001	3,5	291	14,27
86	Černá,bílá	úterý	12.6.2001	3,1	264	14,6
87	Černá,bílá	středa	13.6.2001	2,6	218	14,45
88	Černá,bílá	čtvrtek	14.6.2001	4,8	407	24,3
89	Černá,bílá	pátek	15.6.2001	3	256	19,14
90	Černá,bílá	pondělí	18.6.2001	4	338	18,05
91	Černá,bílá	úterý	19.6.2001	4,8	407	20,07
92	Černá,bílá	středa	20.6.2001	2,9	242	14,51
93	Černá,bílá	čtvrtek	21.6.2001	3,6	300	16,22
94	Černá,bílá	pátek	22.6.2001	4,4	370	21,08
95	Černá,bílá	pondělí	25.6.2001	2,2	187	12,82
96	Černá,bílá	úterý	26.6.2001	1,7	145	10,71
97	Černá,bílá	středa	27.6.2001	2,4	199	15,08
98	Černá,bílá	čtvrtek	28.6.2001	3	252	15,68
99	Černá,bílá	pátek	29.6.2001	3,1	260	20,54
100	Černá,bílá	pondělí	2.7.2001	3,8	320	22,92
101	Černá,bílá	úterý	3.7.2001	3,3	278	17,08
102	Černá,bílá	středa	4.7.2001	2,4	205	14,55
103	Černá,bílá	pondělí	9.7.2001	3,3	281	17,08
104	Černá,bílá	úterý	10.7.2001	3,2	265	18,98
105	Černá,bílá	středa	11.7.2001	2,9	246	14,21
106	Černá,bílá	čtvrtek	12.7.2001	2,9	243	20,2
107	Černá,bílá	pátek	13.7.2001	3,8	319	23,89
108	Černá,bílá	pondělí	16.7.2001	3,9	326	18,29
109	Černá,bílá	úterý	17.7.2001	4,3	358	17,7
110	Černá,bílá	středa	18.7.2001	2,7	225	14,18
111	Černá,bílá	čtvrtek	19.7.2001	2,7	230	12,07
112	Černá,bílá	pátek	20.7.2001	4,5	380	21,96
113	Černá,bílá	pondělí	23.7.2001	3	254	12,99
114	Černá,bílá	úterý	24.7.2001	3,4	289	13,49
115	Černá,bílá	středa	25.7.2001	3,6	301	14,42
116	Černá,bílá	čtvrtek	26.7.2001	2,3	195	11,67
117	Černá,bílá	pátek	27.7.2001	3,4	289	19,9
118	Černá,bílá	pondělí	30.7.2001	3,2	265	19,68
119	Černá,bílá	úterý	31.7.2001	2,9	248	16,83
120	Černá,bílá	středa	1.8.2001	3,1	259	18,86
121	Černá,bílá	čtvrtek	2.8.2001	3,4	284	22,54
122	Černá,bílá	pátek	3.8.2001	4	338	26,42
123	Černá,bílá	pondělí	6.8.2001	2,9	246	16,66
124	Černá,bílá	úterý	7.8.2001	3,3	276	16,77
125	Černá,bílá	čtvrtek	9.8.2001	3,5	292	18,01

126	Černá,bílá	pátek	10.8.2001	4,2	351	22,04
127	Černá,bílá	pondělí	13.8.2001	4,1	341	20,62
128	Černá,bílá	úterý	14.8.2001	2,6	221	15,46
129	Černá,bílá	středa	15.8.2001	3,3	275	20,06
130	Černá,bílá	čtvrtek	16.8.2001	2,6	221	16,5
131	Černá,bílá	pátek	17.8.2001	3,4	283	21,6
132	Černá,bílá	pondělí	20.8.2001	5,1	429	23,5
133	Černá,bílá	úterý	21.8.2001	4,3	365	18,65
134	Černá,bílá	středa	22.8.2001	2,8	235	16,13
135	Černá,bílá	čtvrtek	23.8.2001	3,5	298	23,09
136	Černá,bílá	pátek	24.8.2001	3,1	258	21,65
137	Černá,bílá	pondělí	27.8.2001	3,5	295	18,27
138	Černá,bílá	úterý	28.8.2001	3,3	275	18,72
139	Černá,bílá	středa	29.8.2001	3	252	13,97
140	Černá,bílá	čtvrtek	30.8.2001	3,5	298	20,05
141	Černá,bílá	pátek	31.8.2001	3,7	314	17,07
142	Černá,bílá	pondělí	3.9.2001	2,4	204	13,97
143	Černá,bílá	úterý	4.9.2001	2,6	220	11,77
144	Černá,bílá	středa	5.9.2001	2,4	198	8,02
145	Černá,bílá	pátek	7.9.2001	2,7	228	14,72
146	Černá,bílá	pátek	14.9.2001	2	164	8,19
147	Černá,bílá	pondělí	17.9.2001	2,6	215	10,97
148	Černá,bílá	úterý	18.9.2001	3,2	272	13,93
149	Černá,bílá	středa	19.9.2001	2,3	194	11,53
150	Černá,bílá	čtvrtek	20.9.2001	2,2	182	10,1
151	Černá,bílá	pátek	21.9.2001	2,5	214	11,56
152	Černá,bílá	pondělí	24.9.2001	3,7	312	15,82
153	Černá,bílá	úterý	25.9.2001	3,1	260	13,68
154	Černá,bílá	středa	26.9.2001	2,9	242	12,7
155	Černá,bílá	čtvrtek	27.9.2001	2,3	197	12,38
156	Černá,bílá	pondělí	1.10.2001	3	251	13,08
157	Černá,bílá	úterý	2.10.2001	2,3	195	12,07
158	Černá,bílá	středa	3.10.2001	2,4	201	12,67
159	Černá,bílá	čtvrtek	4.10.2001	4	334	17,97
160	Černá,bílá	pátek	5.10.2001	2,6	221	13,87
161	Černá,bílá	pondělí	8.10.2001	3,2	266	14,39
162	Černá,bílá	úterý	9.10.2001	2,9	240	13,03
163	Černá,bílá	středa	10.10.2001	1,9	163	9,28
164	Černá,bílá	čtvrtek	11.10.2001	3	251	13,94
165	Černá,bílá	pátek	12.10.2001	2,4	205	13,44
166	Černá,bílá	pondělí	15.10.2001	2,7	229	13,49
167	Černá,bílá	úterý	16.10.2001	4,3	365	20,01
168	Černá,bílá	středa	17.10.2001	2,5	208	10,52
169	Černá,bílá	čtvrtek	18.10.2001	4,3	365	19,24
170	Černá,bílá	pátek	19.10.2001	3,1	259	14,82

171	Černá,bílá	pondělí	22.10.2001	4	333	16,74
172	Černá,bílá	středa	24.10.2001	3,8	320	14,42
173	Černá,bílá	čtvrtek	25.10.2001	4	333	16,77
174	Černá,bílá	pátek	26.10.2001	2,4	200	10,67
175	Černá,bílá	pondělí	29.10.2001	5,4	458	19,36
176	Černá,bílá	úterý	30.10.2001	3,3	274	12,64
177	Černá,bílá	středa	31.10.2001	3	251	10,92
178	Černá,bílá	čtvrtek	1.11.2001	3,2	266	10,67
179	Černá,bílá	pátek	2.11.2001	3,7	312	13,84
180	Černá,bílá	pondělí	5.11.2001	2,5	210	8,93
181	Černá,bílá	středa	7.11.2001	2	164	6,37
182	Černá,bílá	čtvrtek	8.11.2001	2,3	194	8,25
183	Černá,bílá	pátek	9.11.2001	2,8	238	11,77
184	Černá,bílá	pondělí	12.11.2001	2,1	176	6,72
185	Černá,bílá	úterý	13.11.2001	2,8	235	9,03
186	Černá,bílá	středa	14.11.2001	2,4	202	8,07
187	Černá,bílá	čtvrtek	15.11.2001	3,1	262	10,57
188	Černá,bílá	pátek	16.11.2001	2	166	6,76
189	Černá,bílá	pondělí	19.11.2001	1,9	157	6,49
190	Černá,bílá	úterý	20.11.2001	2,3	195	7,9
191	Černá,bílá	středa	21.11.2001	2,2	187	7,25
192	Černá,bílá	čtvrtek	22.11.2001	2,2	184	7,47
193	Černá,bílá	pátek	23.11.2001	3,2	269	11,43
194	Černá,bílá	pondělí	26.11.2001	2,6	222	9,37
195	Černá,bílá	úterý	27.11.2001	1,9	158	6,5
196	Černá,bílá	středa	28.11.2001	2,9	248	9,37
197	Černá,bílá	čtvrtek	29.11.2001	3	248	10,18
198	Černá,bílá	pátek	30.11.2001	3,4	290	12,53
199	Černá,bílá	pondělí	3.12.2001	1,8	154	6,51
200	Černá,bílá	úterý	4.12.2001	2	166	6,63
201	Černá,bílá	středa	5.12.2001	1,6	136	5,7
202	Černá,bílá	čtvrtek	6.12.2001	2,2	186	8,06
203	Černá,bílá	pátek	7.12.2001	2,2	184	8
204	Černá,bílá	pondělí	10.12.2001	1,9	162	6,39
205	Černá,bílá	úterý	11.12.2001	1,5	129	5,26
206	Černá,bílá	středa	12.12.2001	2,5	212	8,24
207	Černá,bílá	čtvrtek	13.12.2001	1,7	146	6,09
208	Černá,bílá	pátek	14.12.2001	2,6	218	10,11
209	Černá,bílá	pondělí	17.12.2001	2,2	182	8,46
210	Černá,bílá	úterý	18.12.2001	2,3	189	7,93
211	Černá,bílá	středa	19.12.2001	0,9	74	3,24
212	Černá,bílá	čtvrtek	20.12.2001	2,4	206	8,82
213	Černá,bílá	pátek	21.12.2001	3,2	267	11,92
Průměr				3,4	283	13,88
				15+		

Pořadí	titul	Den v týdnu	datum	Rating	Projekce	Share
1	Klekánice	pondělí	12.1.2004	9,5	807	30,74
2	Klekánice	pondělí	26.1.2004	8,9	756	26,23
3	Klekánice	pondělí	9.2.2004	9,3	790	27,48
4	Klekánice	pondělí	23.2.2004	9,7	820	29,83
Průměr				9,3	793	28,49

Pořadí	titul	Den v týdnu	datum	Rating	Projekce	Share
				15+		
1	Černé ovce	úterý	21.2.2006	7	595	16,02
2	Černé ovce	úterý	6.6.2006	8,8	756	35,61
3	Černé ovce	úterý	11.7.2006	4,7	399	29,12
4	Černé ovce	úterý	25.7.2006	6,1	523	38,01
5	Černé ovce	úterý	1.8.2006	7	602	36,74
6	Černé ovce	úterý	12.9.2006	5,5	467	28,72
7	Černé ovce	úterý	19.9.2006	7,5	641	30,71
8	Černé ovce	úterý	26.9.2006	6,5	558	29,3
9	Černé ovce	úterý	3.10.2006	8,5	728	31,9
10	Černé ovce	úterý	10.10.2006	7,6	650	30,21
11	Černé ovce	úterý	17.10.2006	8,9	758	33,05
12	Černé ovce	úterý	24.10.2006	9,3	799	33,13
13	Černé ovce	úterý	31.10.2006	10,2	869	31,94
14	Černé ovce	úterý	7.11.2006	10,4	888	30,87
15	Černé ovce	úterý	14.11.2006	9,6	821	30,4
16	Černé ovce	úterý	21.11.2006	10,3	881	32,56
17	Černé ovce	úterý	28.11.2006	9,7	834	30,67
18	Černé ovce	úterý	5.12.2006	9,4	804	31,04

19	Černé ovce	úterý	12.12.2006	9,4	804	30,97
20	Černé ovce	úterý	19.12.2006	8,5	729	28,07
Průměr				8,2	706	30,34

Pořadí	titul	Den v týdnu	datum	15+ Rating	Projekce	Share
1	Případ pro reportérku	čtvrtek	5.1.2006	4,9	423	17,45
2	Případ pro reportérku	čtvrtek	12.1.2006	4,9	423	19,22
3	Případ pro reportérku	čtvrtek	19.1.2006	3,5	296	13,85
4	Případ pro reportérku	čtvrtek	26.1.2006	4,6	391	16,45
5	Případ pro reportérku	čtvrtek	2.2.2006	3,6	310	14,05
6	Případ pro reportérku	čtvrtek	9.2.2006	2,7	230	10,14
7	Případ pro reportérku	čtvrtek	16.2.2006	2,9	251	10,05
8	Případ pro reportérku	čtvrtek	23.2.2006	3,6	312	14,2
9	Případ pro reportérku	čtvrtek	2.3.2006	4	339	17,44
10	Případ pro reportérku	čtvrtek	9.3.2006	4	343	15,94
11	Případ pro reportérku	čtvrtek	16.3.2006	3,2	273	13,5
12	Případ pro reportérku	čtvrtek	23.3.2006	2,8	238	12,25
13	Případ pro reportérku	čtvrtek	30.3.2006	3,5	303	15,7
14	Případ pro reportérku	čtvrtek	6.4.2006	2,1	178	10,35
15	Případ pro reportérku	čtvrtek	13.4.2006	2,4	210	12,8
16	Případ pro reportérku	čtvrtek	20.4.2006	1,7	147	12,93
17	Případ pro reportérku	čtvrtek	27.4.2006	2,6	222	18,06
18	Případ pro reportérku	čtvrtek	4.5.2006	1,8	155	13,73
19	Případ pro reportérku	čtvrtek	11.5.2006	1,7	145	14,04
20	Případ pro reportérku	čtvrtek	18.5.2006	1,3	114	5,2

21	Případ pro reportérku	čtvrtek	25.5.2006	2,5	212	15,43
22	Případ pro reportérku	čtvrtek	1.6.2006	2,8	242	15,77
23	Případ pro reportérku	čtvrtek	8.6.2006	1,7	149	13,42
24	Případ pro reportérku	čtvrtek	15.6.2006	1,6	135	12,96
25	Případ pro reportérku	čtvrtek	22.6.2006	1,1	96	4,54
26	Případ pro reportérku	čtvrtek	29.6.2006	1,8	154	14,58
27	Případ pro reportérku	čtvrtek	7.9.2006	1,5	130	14,05
28	Případ pro reportérku	čtvrtek	14.9.2006	1,6	137	15,84
29	Případ pro reportérku	čtvrtek	21.9.2006	2	172	18,88
30	Případ pro reportérku	čtvrtek	5.10.2006	2,6	225	18,73
31	Případ pro reportérku	čtvrtek	12.10.2006	2,8	240	21,73
32	Případ pro reportérku	čtvrtek	19.10.2006	2,9	252	22,08
33	Případ pro reportérku	čtvrtek	26.10.2006	2,5	216	20,01
34	Případ pro reportérku	čtvrtek	2.11.2006	4,2	360	24,81
35	Případ pro reportérku	čtvrtek	9.11.2006	4,6	395	24,75
36	Případ pro reportérku	čtvrtek	16.11.2006	3,6	307	21,06
37	Případ pro reportérku	čtvrtek	23.11.2006	3,7	319	20,24
38	Případ pro reportérku	čtvrtek	30.11.2006	3,4	293	18,28
39	Případ pro reportérku	čtvrtek	7.12.2006	3,7	319	20,1
40	Případ pro reportérku	čtvrtek	14.12.2006	4,2	362	23,64
41	Případ pro reportérku	čtvrtek	21.12.2006	3,4	289	18,79
Průměr				2,9	251	15,54

Pořadí	titul	Den v týdnu	datum	Rating	Projekce	Share
1	Testoviny	středa	3.1.2007	7,4	635	27
2	Testoviny	pátek	5.1.2007	7,5	644	26,57

3	Testoviny	pondělí	8.1.2007	6,8	583	27,47
4	Testoviny	středa	10.1.2007	6,8	582	27,99
5	Testoviny	pátek	12.1.2007	6,5	560	25,3
6	Testoviny	pondělí	15.1.2007	6	514	24,87
7	Testoviny	středa	17.1.2007	6,6	563	26,31
8	Testoviny	pátek	19.1.2007	5,9	508	23,62
9	Testoviny	pondělí	22.1.2007	8,2	706	33,58
10	Testoviny	středa	24.1.2007	8	687	31,95
11	Testoviny	pátek	26.1.2007	7,1	613	26,96
12	Testoviny	pondělí	29.1.2007	7,7	657	29,33
13	Testoviny	středa	31.1.2007	7	604	27,97
14	Testoviny	pátek	2.2.2007	7,4	634	28,84
15	Testoviny	pondělí	5.2.2007	8,3	710	31,06
16	Testoviny	středa	7.2.2007	7,8	672	29,28
17	Testoviny	pátek	9.2.2007	6,8	579	28,65
18	Testoviny	středa	14.2.2007	6,8	588	29,79
19	Testoviny	pátek	16.2.2007	6,6	564	26,35
20	Testoviny	pondělí	19.2.2007	7,1	609	27,97
21	Testoviny	středa	21.2.2007	7,1	610	31,43
22	Testoviny	pátek	23.2.2007	6,2	534	26,39
23	Testoviny	pondělí	26.2.2007	7	604	30,02
24	Testoviny	středa	28.2.2007	7,5	645	33,03
25	Testoviny	pátek	2.3.2007	6,9	592	29,26
26	Testoviny	pondělí	5.3.2007	8,6	737	34,69
27	Testoviny	středa	7.3.2007	6,2	529	28,23
28	Testoviny	pátek	9.3.2007	6,1	525	28,47
29	Testoviny	pondělí	12.3.2007	5,4	467	26,19
30	Testoviny	středa	14.3.2007	5,5	468	26,8
31	Testoviny	pátek	16.3.2007	5,6	483	27,5
32	Testoviny	pondělí	19.3.2007	6,9	594	28,32
33	Testoviny	středa	21.3.2007	7	603	28,67
34	Testoviny	pátek	23.3.2007	6,4	553	26,87
35	Testoviny	pondělí	26.3.2007	4,7	405	27,94
36	Testoviny	pátek	30.3.2007	5,4	463	31,83
37	Testoviny	pondělí	2.4.2007	4,3	365	22,71
38	Testoviny	středa	4.4.2007	5	426	25,6
39	Testoviny	pátek	6.4.2007	5,4	461	30,29
40	Testoviny	středa	11.4.2007	4,6	391	29,56
41	Testoviny	pátek	13.4.2007	4	345	28,07
42	Testoviny	pondělí	16.4.2007	3,8	323	24,94
43	Testoviny	středa	18.4.2007	6,3	539	33,03
44	Testoviny	pátek	20.4.2007	4,5	388	31,93
45	Testoviny	pondělí	23.4.2007	4	341	20,81
46	Testoviny	středa	25.4.2007	4,3	373	31,98
47	Testoviny	pátek	27.4.2007	3,6	310	27,7

48	Testoviny	pondělí	30.4.2007	4,1	351	23,54
49	Testoviny	středa	2.5.2007	4,4	377	26,57
50	Testoviny	pátek	4.5.2007	4,6	392	31,63
51	Testoviny	pondělí	7.5.2007	4,6	394	24,01
52	Testoviny	středa	9.5.2007	6,3	540	31,75
53	Testoviny	pátek	11.5.2007	4,6	393	28,35
54	Testoviny	pondělí	14.5.2007	4,1	355	23,45
55	Testoviny	pátek	18.5.2007	3,6	308	23,92
56	Testoviny	pondělí	21.5.2007	3,6	310	22,62
57	Testoviny	středa	23.5.2007	4,1	353	29,69
58	Testoviny	pátek	25.5.2007	4,2	358	30,35
59	Testoviny	pondělí	28.5.2007	4	346	22,1
60	Testoviny	středa	30.5.2007	5,6	477	31,33
61	Testoviny	pátek	1.6.2007	4,9	417	32,93
62	Testoviny	středa	6.6.2007	3,6	312	23,08
63	Testoviny	pátek	8.6.2007	3,5	302	26,5
64	Testoviny	pondělí	11.6.2007	4,3	373	29,47
65	Testoviny	středa	13.6.2007	4,7	399	32,05
66	Testoviny	pátek	15.6.2007	3,6	311	26,82
67	Testoviny	pondělí	18.6.2007	4,4	376	29,04
68	Testoviny	středa	20.6.2007	3,9	339	28,77
69	Testoviny	pátek	22.6.2007	4,8	412	30,33
70	Testoviny	středa	27.6.2007	4,8	408	27,86
71	Testoviny	pátek	29.6.2007	4,1	349	30,07
72	Testoviny	středa	1.8.2007	4	346	32,48
73	Testoviny	pátek	3.8.2007	4,5	388	31,47
74	Testoviny	pondělí	6.8.2007	3,9	335	24,91
75	Testoviny	středa	8.8.2007	4,6	395	32,15
76	Testoviny	pátek	10.8.2007	4,8	413	30,51
77	Testoviny	pondělí	13.8.2007	3,7	320	26,65
78	Testoviny	středa	15.8.2007	4	342	35,26
79	Testoviny	pátek	17.8.2007	4,5	383	31,25
80	Testoviny	pondělí	20.8.2007	4	346	23,89
81	Testoviny	středa	22.8.2007	4,4	381	31,62
82	Testoviny	pátek	24.8.2007	4	341	32,43
83	Testoviny	pondělí	27.8.2007	4,2	357	26,89
84	Testoviny	středa	29.8.2007	5,5	470	34,09
85	Testoviny	pátek	31.8.2007	4,1	351	26,94
86	Testoviny	pondělí	3.9.2007	5,4	463	24,91
87	Testoviny	středa	5.9.2007	5,9	509	28,72
88	Testoviny	pátek	7.9.2007	5	428	27,42
89	Testoviny	pondělí	10.9.2007	5,7	492	28,45
90	Testoviny	středa	12.9.2007	4,7	405	28,07
91	Testoviny	pátek	14.9.2007	3,7	319	28,05
92	Testoviny	pondělí	17.9.2007	3,9	331	23,58

93	Testoviny	středa	19.9.2007	4,3	366	25,37
94	Testoviny	pátek	21.9.2007	3,9	337	24,79
95	Testoviny	pondělí	24.9.2007	4,1	350	23,44
96	Testoviny	středa	26.9.2007	4,7	406	25,15
97	Testoviny	pondělí	1.10.2007	4,3	368	24,56
98	Testoviny	středa	3.10.2007	4,9	417	26,78
99	Testoviny	pátek	5.10.2007	4,2	357	23,25
100	Testoviny	pondělí	8.10.2007	3,6	309	17,4
101	Testoviny	středa	10.10.2007	4,1	355	25,22
102	Testoviny	pátek	12.10.2007	4,9	418	24,83
103	Testoviny	pondělí	15.10.2007	5,2	445	26,32
104	Testoviny	středa	17.10.2007	5,5	472	30,27
105	Testoviny	pátek	19.10.2007	5,6	476	27,69
106	Testoviny	pondělí	22.10.2007	5,8	496	23,64
107	Testoviny	středa	24.10.2007	5,6	482	26,65
108	Testoviny	pátek	26.10.2007	5,2	445	26,81
109	Testoviny	pondělí	29.10.2007	6,3	543	24,04
110	Testoviny	středa	31.10.2007	6,7	575	29,33
111	Testoviny	pátek	2.11.2007	7,1	606	30,84
112	Testoviny	pondělí	5.11.2007	7	598	27,1
113	Testoviny	středa	7.11.2007	7,1	613	28,45
114	Testoviny	pátek	9.11.2007	7,2	621	30,45
115	Testoviny	pondělí	12.11.2007	7,1	608	26,2
116	Testoviny	pátek	16.11.2007	6,8	586	28,62
117	Testoviny	pondělí	19.11.2007	7,1	610	28,88
118	Testoviny	středa	21.11.2007	6,6	568	25
119	Testoviny	pátek	23.11.2007	6,2	534	28,23
120	Testoviny	pondělí	26.11.2007	7,2	617	26,53
121	Testoviny	středa	28.11.2007	7	602	29,6
122	Testoviny	pátek	30.11.2007	6,5	562	27,92
123	Testoviny	pondělí	3.12.2007	7,2	617	28,72
124	Testoviny	středa	5.12.2007	6,6	568	30,48
125	Testoviny	pátek	7.12.2007	5,9	504	25,26
126	Testoviny	pondělí	10.12.2007	6,8	582	26,23
127	Testoviny	středa	12.12.2007	6,1	524	27,85
128	Testoviny	pátek	14.12.2007	5,6	479	25,82
129	Testoviny	pondělí	17.12.2007	6,9	593	29,27
130	Testoviny	středa	19.12.2007	6,2	531	27,9
131	Testoviny	pátek	21.12.2007	6,3	540	26,72
132	Testoviny	pátek	28.12.2007	6,6	567	24,87
Průměr				5,5	474	27,75